GENIST

MAGAZINE REGIMENT GENIETROEPEN

41PAGNBAT
SAFEGUARD ENGINEER
411PAGNCIE

VETERANEN
GENIEDETACHEMENT MAAKT
INDRUK TIJDENS NLVD

UITZENDING
WERKEN BIJ UNMAS
IN MALI

REGIMENT GENIETROEPEN

1748-2016
268 jaar

09.1

AAN HET WOORD IS

Kolonel Burg Valk, Commandant Regiment Genietroepen 3
Frans Schiltman, Regimentsadjudant 5
Majoor b.d. Gerrit Beerkens, hoofdredacteur 7

REGIMENTSAANGELEGENHEDEN

Nieuwe cane voor regimentsadjudant 6
Wapendag 2016 start met kanonschot 8
Uitreiking herinneringsspeld RGT 12
Regimentswaarderingen 13
Beëdigingen 16

NIEUWS VAN DE WERKVLOER

11Pagnbat : Relatiedag Genie 17
OTCGenie : Mijn naam is... 18
OTCGenie : Van Infanterist tot aspirant onderofficier Genie 20
41Pagnbat : Safeguard Engineer 411Pagncie 21
41Pagnbat : Alpe D'Huzes, opgeven is geen optie 24
41Pagnbat : Aankondiging Reünie Veteranen 31
11GNCie AASLT : Terreinanalist in Mali 26
11GNCie AASLT : Geniegroep in Mali 27
11GNCie AASLT : Mijn naam is... 28
11GNCie AASLT : Van de Pantsergenie naar LMB 29
101GNBat : Mijn naam is... 30
101GNBat : Les Castors en France 34
101GNBat : RRR: Vliegstripreparatie onder tijdsdruk 37
101GNBat : Constructiegenie in een veranderende wereld 43

EENHEID IN BEELD

101 CBRN Verdcie 32

UITZENDING

Werken bij UNMAS 39

OP HERHALING 48

BIJVOORBEELD 49

VETERANEN & OUDGEDIENDEN

VVRG volop in beweging 50
Fotoherinneringen Veteranen 52
Sappeurs banen de weg tijdens NLVD 55
Veteraan, hoe is het je vergaan? 58
Gespot op de Wapendag 60
Reünie UNIFIL 44PAINFBAT Geniepeloton 61

COLOFON

Regimentsagenda 2016 en 2017 4

GREEN PAPER ASSOCIATION

Member of the European Military Press Association

Realisatie & Exploitatie | Email: john.akkerman@greenpaper-association.com | Telefoon 06 53 56 95 50

Disclaimer Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd zonder schriftelijke toestemming van redactie of andere auteursrechthebbenden. De VVRG en Green Paper Association kunnen geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid/volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. PROFILEREN IN DE VORM VAN PUBLICEREN EN PARTICIPEREN, KAN NIET AUTOMATISCH DE VOORKEUR BIJ VERWERVING INHOUDEN.

"Het Regiment en het Wapen der Genie staan als een huis. Dat hebben we onder meer te danken aan onze voorgangers. Zij baanden immers de weg. Zij hebben het huis gebouwd waar wij nu in mogen leven."

Tekst || Kolonel Burg Valk, Commandant Regiment Genietroepen

GENISTEN, ZIJ BANEN DE WEG

Zo is één van onze taken ook het 'banen van de weg' voor eigen troepen. Het is dan ook meer dan fantastisch dat we dit nu ook in ons ceremonieel tot uiting kunnen brengen. Met trots konden we op de Wapendag een geniewaardige Vaandelwacht met brute sappeurssabels presenteren. Ook de ruig uitgedoste sappeurs waren nieuw, met grove bijlen baanden zij symbolisch de weg voor 'ons' vaandel.
De Wapendag, de dag van saamhorigheid van de geniegemeenschap, was dit jaar overigens, o.a. door het mooie weer, meer dan geslaagd. 's Ochtends een zeer stijlvolle ceremonie waar we op geniewaardige wijze onze gevallenen herdachten en een aantal regimentsgenoten in het zonnetje konden zetten voor wat zij hebben betekend voor de genie en het regiment. 's Middags een geweldige sportdag met geniewaardige spelelementen waarbij met name het geweld bij het touwtrekken veel indruk maakte, 's avonds gevolgd door een heerlijke feestavond, die voor een aantal van ons veel te vroeg was afgelopen.

Helaas kon niet iedereen aanwezig zijn bij deze Wapendag. Werk gaat nu eenmaal voor en dat geldt vanzelfsprekend ook voor de genisten die op uitzending zijn. Zo hebben we op dit moment genisten in Mali, Afghanistan, Irak, Curaçao en Jordanië. Ik heb overigens wel begrepen dat velen in de uitzendgebieden op één of andere wijze de verjaardag van ons regiment aldaar hebben gevierd. Ook in de uitzendgebieden verzamelen de genisten zich dus om samen stil te staan bij onze hechte gemeenschap. In mijn toespraak op de Wapendag ben ik ook ingegaan op de 'Genie van Morgen'. Ik heb aangegeven dat we ons moeten blijven ontwikkelen om de uitdagingen van de toekomst aan te kunnen. Als we stil blijven staan, worden we ingehaald en kunnen we de verwachte bijdrage, het banen van de weg voor vrede en veiligheid in Nederland en de wereld, niet leveren.

We moeten daarom nadenken over onze toekomst. We moeten de kansen grijpen die ons worden aangeboden. We moeten daarbij *out of the box* denken; een kracht die we als genie altijd hebben gehad maar die we nu misschien wel meer dan voorheen nodig hebben. We moeten het namelijk voorlopig doen met de middelen die we nu hebben, veel geld voor noodzakelijke veranderingen is er helaas niet. Vragen die daarbij opkomen zijn:

- Hoe kunnen we de genie verder professionaliseren?
- Hoe gaan we de internationale verankering vorm geven?
- Hoe gaan we beter gebruik maken van civiele capaciteiten?
- Hoe houden we onze organisatie gevuld met kwalitatief goed personeel en materieel? En;
- Hoe gaan we zorgen dat we goed voorbereid zijn op de nieuwe dreiging uit het oosten of de terroristische dreiging in Nederland?

Deze vragen kan ik niet alleen beantwoorden, daar heb ik u allen hard voor nodig. Deze vragen moeten we als geniegemeenschap **gezamenlijk** beantwoorden; **de genie, dat zijn we immers samen.**

Kortom: Op 268-jarige leeftijd is ons Regiment Genietroepen kerngezond. We timmeren bijna dagelijks aan de weg in Nederland en daarbuiten maar we moeten wel blijven ontwikkelen om de weg te kunnen blijven banen.

Sodeju! ||

GENIST

Jaargang 9 / Nummer 2016.1
Magazine van het Regiment Genietroepen.
Verschijnt twee keer per jaar. ISSN 2213-8226.
Uitgegeven door de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG).

REGIMENTSCOMMANDANT
Kolonel B.W. Valk

REGIMENTSADJUDANT
Adjudant F. Schiltman

BEZOEKADRES
Huis van het Regiment Genietroepen
Lunettenlaan 201, 5263 NT Vught

REDACTIE
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (hoofdredacteur)
Regimentsadjudant F. Schiltman (redacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Email redactie: redactie.genist@hotmail.nl

Secretariaat Regiment Genietroepen
Postbus 10151, 5260 GC Vught.
Mevr. Angelique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304
(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur en 13.00 tot 14.30 uur)

Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u deze Genist niet op uw huisadres ontvangen? Registreer u dan voor opname in de regimentsdatabase op 'www.regimentgenietroepen.nl'.

REGIMENTSAGENDA

2016

19 t/m 22 juli	• 100e Vierdaagse van Nijmegen, met op:
20 juli	• RGT stand te Wychen
21 juli	• Pontonniersbal oude stijl te Cuijk
22 juli	• Brugslag te Cuijk i.c.m. het RGT-vlot de 'PAULA' en het RV- 29
3 sept	• Herdenking Nationaal Indië Monument Roermond
21 okt	• Beëdiging 3 d.z.v. 41 Pagnbat te Vught
3 nov	• Regimentsdiner* onderofficieren te Wezep
4 nov	• Regimentsdiner* officieren te Wezep

2017**

22 april	• Rode Kruis Bloesemtocht
4 mei	• Dodenherdenking d.z.v. het RGT te Den Haag, Binckhorst bij het Monument Zoeklichtafdeling
25 mei	• Herdenking omgekomen personeel CLAS Bronbeek
Mei	• Beëdiging 1 d.z.v. 11Pagnbat te Vught
	• Herdenking te Dordrecht bij Museum 40-45 (Pontonniersmuseum)
	• Wapendag Regiment Genietroepen (Herdenking-Sportdag-Veteranen-programma-Uitreiking Herinneringsspeld Regiment Genietroepen en feestavond)
25 juni	• Nederlandse Veteranendag te Den Haag
Juni	• Beëdiging 2 d.z.v. 101Gnbat te Vught
18 t/m 21 juli	• 101e Vierdaagse van Nijmegen (19e te Wychen, 20e Pontonniersbal te Cuijk, 22e Brug van Cuijk)
2 september	• Herdenking Nationaal Indië Monument Roermond
november	• Beëdiging 3 d.z.v. 41Pagnbat te Vught
	• Regimentsdiners onderofficieren en officieren te Wezep

***Gesprek met de regimentscommandant**
Het Regiment Genietroepen is continue in beweging. Op vele gebieden ontwikkelen genisten zichzelf en de genie. Zet twaalf genisten in een ruimte en je vindt minimaal dertien meningen. Onze RC wil de mening van zijn officieren en onderofficieren weten en stelt hun inbreng op prijs. Hij wil met hen in gesprek over de issues die leven. Wat maakt ons sterk, wat zijn onze zwakke punten, waar liggen kansen voor verbetering en waar liggen bedreigingen op de loer. Daarom roept de RC op om donderdagmiddag 3 november, voorafgaand aan het regimentsdiner, met u, onderofficieren, te praten over het thema "Dialoog over de Genie van Vandaag". Waar loopt u tegen aan in uw dagelijkse werkzaamheden, taken en verantwoordelijkheden. Op vrijdagmiddag 4 november volgt het gesprek met de officieren: "Dialoog over de Genie van Morgen". Hoe ziet u de nabije toekomst van de Genie?

** Niet alle data zijn nog exact bekend.

We gaan natuurlijk nog niet terugblikken, ik heb per slot nog één jaar te gaan. Maar wel vermeldenswaardig is het feit dat er een nieuwe regimentsadjudant is opgestaan, namelijk adjudant Pim van Gurp, momenteel werkzaam bij 41Pagnbat. Hij zal op gezette tijden meegaan om met name zijn toekomstig netwerk te leren kennen. En om te bepalen hoe hij zijn invulling zal gaan doen. Ook vermeldenswaardig is het feit dat we de functieoverdracht volgend jaar tijdens de Wapendag op ons traditionele bijzonder appèl gaan uitvoeren. Effectief omgaan met tijd en middelen.

Tekst || Frans Schiltman, Regimentsadjudant

LAATSTE JAAR

Wat is er zoal de afgelopen periode gebeurd binnen het regiment? De 'straatnamen' zijn uiteindelijk uitgeleverd door bureau C&P van St-CLAS. Verbaasd over de andere kleurstelling en tekst, maar ook deze zijn zeker erg mooi. Wat we doen is de oude 'Regiment Genietroepen' gewoon laten uitfaseren (gebruiken dus) en langzamerhand gaan we over op de nieuwe 'GENIETROEPEN'. Ze worden uiteraard op de zelfde wijze bevestigd. Nu moet wel ieder regiments- of korpslid zijn eigen regiments- of korpsembleem gaan dragen. Ik weet dat er bij ons RGT toch wel wat lui die van een ander regiment/korps zijn, rondlopen met onze straatnaam. Om trots op te zijn natuurlijk, maar niet juist. Op je borstembleem staat dat je werkt bij een genie-eenheid en ik ga ervan uit dat je trots bent op je eigen regiment of korps.
Wat nog meer? In Genist 2015-2 werd de Sappeurssabel M1880 vermeld. Nu kan ik melden dat met name door zeer doortastend optreden van adjudant Moos Raaijmakers alle leden van de vaandelwacht lopen met dit schitterend wapen. Tevens is het leer voor de vaandelwacht gewijzigd in zwart. Erg indrukwekkend, al zeg ik het zelf. Ook met dank aan de zelfde adjudant hebben we nu de beschikking over twee ceremoniële sappeursuitrustingen. Uitgerust met wit leerwerk, zoals de beschermende leren schort, maar ook met een echte 'geniebijl' en ook de brute sappeurssabel. De bedoeling is dat ze bij diverse ceremonies of evenementen (bijv. de Nederlandse Veteranendag 2016) de 'weg banen'. Zoals ze de weg hebben gebaand voor de vaandelwacht tijdens de Wapendag 2016. Dus ceremonieel en traditioneel zit het meer dan snor. Ceremoniële tenues, sappeurs, de juiste bewapening en marketentsters.
De Wapendag was een schitterende dag, en eindelijk weer eens fatsoenlijk weer. Ook dit is weer zo'n dag waarbij we als regiment alle bijzonderheden in één dag stoppen. Herdenken, regimentswaarderingen, sporten, de herinneringsspeld Regiment Genietroepen uitreiken, het veteranenprogramma en niet te vergeten het thuisfrontprogramma en een feestavond. Wie doet ons dat na? Ook mooi om te vermelden - en verder in deze Genist leest u er meer over - dat we nu wel een heel bijzondere RA-stok hebben. Uitgereikt op 3 juni door onze officieren (R) van het CMI (Civiel en Militair Interactiecommando), die een weddenschap met mij waren aangegaan. Waar moeten we nog hard aan werken? In mijn ogen hebben we nog veel te winnen met Veteranenzorg. Ook hier zijn we op de juiste weg, maar het kan beter, effectiever. Mooi is dat er bij ons Geniemuseum een aantal veteranen, die eerder al een heel traject van hulp hebben doorlopen, een zinnige dagbesteding hebben, waarbij we als regiment ook gematst zijn, want ze hebben gouden handjes en een geniementaliteit in hun werk. Onze veteranenvereniging pakt alle ballen op, houdt ze hoog en daar ben ik dan als RA ook trots op. Wat staat zo goed als op de rit? Het 'stokershuisje' (gebouw P op onze regimentsappèlplaats) mag eindelijk onder handen worden genomen. Met personeel van de PPS en het Rijksvastgoedbedrijf is het werk geïnventariseerd, naar de wensen van het regiment, en nu wordt het in eigen beheer verbouwd tot een bezinningsruimte bij het Regimentsmonument. Ik zeg: voldoende! Maar even goed gaan we het komende jaar er stevig tegenaan. Met trotse geniegroeten, sodeju! Jullie regimentsadjudant. ||

RESERVISTEN NETWERK INFRA **MAKEN NIEUWE CANE** VOOR REGIMENTSADJUDANT

Op 3 juni 2016, tijdens de oefening Civil Spring van het 1 CMICo netwerk Infrastructuur nam adjudant Frans Schiltman uit handen van de netwerkvoorzitter Lkol (R) Ron Burm een nieuwe cane in ontvangst. De regimentsadjudant der Genie draagt deze cane of staf als waardigheidsteken, maar daarnaast zit er ook een brandewijnglaasje in. Altijd handig om bij de hand te hebben als de traditionele heildronk moet worden uitgebracht. Aan dit moment gaat een verhaal van een jaar of twee vooraf.

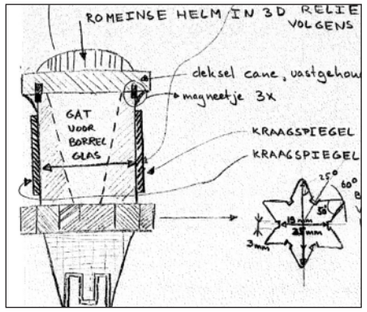

Tekst ‖ Tweede luitenant (R) Jacob Beeksma

"Jullie reservisten kunnen toch alles?" Met deze woorden begon het. Tijdens Civil Spring in 2014 daagde Frans Schiltman de reservisten van het netwerk Infrastructuur uit om een nieuwe Genie-cane te maken. Kapitein (R) Giel Ramaekers en majoor (R) Johan Kruithof pakten de handschoen op en gingen aan het werk. In de eerste fase was het enthousiasme ongeremd, en het motto: "Met moderne techniek kan je alles maken". Dat leverde mooie ideeën op, maar het ontbrak aan één ding: budget.

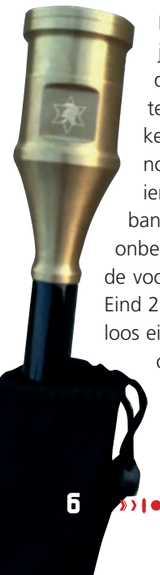

De volgende fase in het project was een stuk rustiger, en dat gaf de gelegenheid om na te gaan denken over belangrijke vragen als "Hoe ga je zoiets nou maken?" en "Kennen we iemand met een 5-assige freesbank?" Vragen die vooralsnog onbeantwoord bleven, waardoor de voortgang ernstig geremd werd. Eind 2015 kwam er bijna een roemloos einde aan het project toen Giel om gezondheidsredenen het 1 CMICo verliet.

In december 2015 werd mij gevraagd of ik de klus wilde overnemen. Ideeën had ik wel; het nieuwe motto werd: "Hou het maakbaar". Middelen had ik alleen nog steeds niet. Als goede FS ga je dan maar netwerken. Via luitenant-kolonel (R) Simon Le Fèvre kwam ik terecht bij majoor (R) Peter de Wit (NATOPS en ex-1 CMICo) en majoor (R) Henrie Segboer.

In overleg met Frans Schiltman werd het ontwerp van de cane opnieuw bekeken. Stevig moet hij zijn (er schijnen in het verleden canes gesneuveld te zijn) en maakbaar met relatief eenvoudige middelen. Met dat design-DNA ging Peter aan de slag en zijn CAD-systeem spuugde in korte tijd een hele reeks aan steeds verder verfijnde ontwerpen uit. Relaties uit de burgermaatschappij, met name de heren Peter Wulms en Willie Sevriens van VDL Parree haakten aan en dachten mee over de productiekant van het verhaal. Ook vanuit het netwerk werd meegedacht door majoor (R) Leen van der Wiel. Opties als een stage-opdracht bij de VeVa opleiding mechatronica werden onderzocht, maar voordat dit resultaat opleverde kwam er medio mei een telefoontje van Peter de Wit uit China. Men was daar al druk aan het draaien en frezen! Het resultaat mag er wezen.

De kop is uit een massief stuk messing gemaakt, en voorzien van de insignes van alle genietakken. Uiteraard biedt de kop plaats aan een borrelglaasje dat veilig onder een draaidop opgesloten wordt. De kop is gemonteerd op een gereviseerde en opnieuw in de pianolak gezette stok van een oude cane.

Zo kwam het dat twee jaar na de uitdaging, weer tijdens Civil Spring, de wens van Frans vervuld werd. De nieuwe cane is een uniek exemplaar, waar hij bijzonder blij mee is. Naast de cane werd ook een certificaat overhandigd dat de verbondenheid van het netwerk Infrastructuur met de Genie onderstreept. Ik zeg: "Klus geklaard!".

Uiteraard heeft de rechtgeaarde genist maar één woord voor de nieuwe cane: Sodeju! ‖

Veel later dan gepland is het uiteindelijk toch nog gelukt om zo vlak voor het begin van de meeste vakanties deze GENIST op uw deurmat te doen belanden. Hoofdoorzaak daarvan is het onderhandelingstraject met Green Paper over de voorwaarden, prestaties en tegenprestaties die ten grondslag liggen aan het uit kunnen blijven brengen van ons regimentsblad. Daarvoor was en is ook afstemming nodig met de beide andere geniebladen binnen ons regiment, GENIE en PROMOTOR. Gevolg was dat we pas in april konden starten met de voorbereidingen voor deze GENIST.

Tekst Majoor b.d. Gerrit Beerkens, Hoofdredacteur

NIEUW **UITERLIJK**

Het zal u niet ontgaan zijn dat de GENIST een nieuwe 'look' heeft gekregen. De redacties van de drie geniebladen vonden het - in overleg met Green Paper - nodig om de huisstijl en lay-out van de bladen aan te passen aan deze tijd. En dat is, naar onze mening, goed gelukt, oordeelt u zelf maar. Maar er hebben meer wijzigingen plaats gevonden. Niet alleen qua uiterlijk, maar ook inhoudelijk.

De klap, waarmee voorgaande edities van bijna 100 pagina's dik op de mat vielen, zal dit keer minder hard geweest zijn. Dat komt omdat besloten is dat elke uitgave maximaal uit 64 pagina's zal bestaan. Beduidend minder dan we gewend waren, maar met als bijkomend voordeel dat er geen, of maar heel weinig advertenties in staan. Wat betreft de ruimte voor inhoudelijke kopij leveren we dus maar beperkt in.

VETERANEN

Ook de colofon is aangepast, waarbij alle verenigingsinformatie van de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG), is verwijderd. En ook het voorwoord van de voorzitter VVRG zult u niet meer aantreffen. Het is de regimentscommandant en -adjudant die een voorwoord schrijven. Dit om te benadrukken dat het ons 'regimentsblad' betreft, en niet het verenigingsblad van de VVRG. Overigens houden de veteranen wel een prominente plaats, aangezien het overgrote deel van onze doelgroep - de regimentsleden, actief dienend of postactief, - veteraan is. De VVRG-colofon en de belangrijke contactmogelijkheden voor veteranenhulp etc. vindt u bij de rubriek 'Veteranen en Oudgedienden'.

Veteranen die zich overigens niet onbetuigd laten en een steeds grotere bijdrage leveren en hun ervaringen graag delen met onze lezers. Maar ook in steeds grotere getale aanwezig zijn bij onze regimentsaangelegenheden zoals de Wapendag. En niet te vergeten het defilé met het geniedetachement tijdens de Nationale Veteranendag in Den Haag. Steeds meer veteranen, ook jongere, vinden hun weg naar het Malieveld en nemen trots deel aan het defilé. Het detachement werd dit jaar vooraf gegaan door onze sappeurs in traditioneel tenue. Groot van postuur, forse baard, witleren schort, bijl over de schouder en kolbak op het hoofd: 'Zij baanden de weg'. Kers op de taart was onze nieuwe genietank, de KODIAK, die bij het detachement invoegde, voorwaar een indrukwekkend geniedetachement dat veel opzien baarde.

EN VERDER ...

Verder in deze uitgave een (foto)verslag van onze jaarlijkse Wapendag die in mei werd gehouden, de regimentsaangelegenheden met beëdigingen en uitgereikte waarderingen, verslagen van oefeningen, reünie-uitnodigingen, een update van de ervaringen van onze genisten in Mali en een artikel van de nieuwe commandant 101Gnbat, luitenant-kolonel Peter van Sorgen, met zijn visie over de toekomstige taakstelling van het bataljon in een snel veranderende wereld.

De centerfold is dit keer van 101 CBRN Verdedigingscompagnie die zich op een voortreffelijke wijze presenteert. De volgende centerfold in de najaarsuitgave is gereserveerd voor 105 Geniecompagnie Waterbouw. Mocht ook uw eenheid daarvoor in aanmerking willen komen, dan kunt u zich voor de voorjaarseditie 2017 bij de redactie aanmelden. Veel leesplezier! ‖

WAPENDAG 2016
START MET KANONSCHOT

Op 19 mei j.l. hebben we de 268e verjaardag van ons regiment gevierd. Altijd weer een bijzondere dag. We herdenken, sporten, dragen zorg voor onze veteranen en onze achterban. Maar ook staan we er even bij stil dat ons regiment niet kan draaien zoals het draait zonder de inspanning van vele vrijwilligers die op de een of andere manier zijn verbonden aan ons regiment.

Tekst ‖ Regimentsadjudant Frans Schiltman

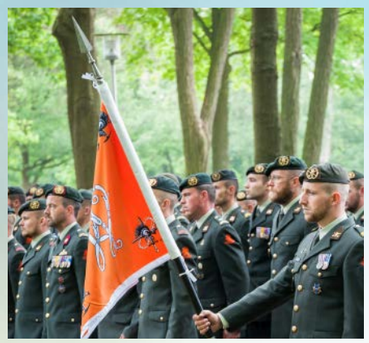

Om klokslag 10.00 uur klonk het kanonschot van de 'Wekker', een artilleriestuk dat op de voormalige geniekazerne te Soesterberg de genisten daar wakker schoot. Met dit schot werd het bijzonder appèl gestart. Ditmaal werd het pad van de vaandelwacht gebaand door twee heuse traditionele sappeurs. Deze sappeurs zullen voortaan een prominente rol in ceremonies van het regiment spelen.

HERDENKEN EN GEDENKEN

Uiteraard bestaat deel één van de ceremonie uit het herdenken van hen die ergens op de wereld in dienst van Nederland op een missie het leven hebben gelaten, voor vrede en veiligheid. Maar ook gedenken we hen die op de een of andere manier mentaal of fysiek schade hebben opgelopen bij het operationele optreden. Het deel herdenken werd ingeleid door kolonel Valk en raadsman Smid sprak zijn overdenking uit.

Bij herdenken horen ook kransen. Deze worden gelegd door alle geledingen van het regiment, begeleid met muziek door het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie. Dit jaar stond het korps niet opgesteld, maar was gezeten naast het monument zodat men ook andere muziek kon spelen. En die kwam binnen: Band of Brothers, de soundtrack. Schitterend!

De kransen zelf zijn standaard, maar de kransleggers niet. De oudste en de jongste van elke geleding maken altijd indruk als ze opkomen en respectvol eer betonen aan hen die alles hebben gegeven.

IN DE SPOTLIGHTS

Daarna werd het tijd om over te stappen naar de regimentswaarderingen.
En het zat er al een tijdje aan te komen, maar eindelijk is de Searchcommunity van de Combat Engineer Support onderscheiden met de Bronzen Genist. Voor optreden gedurende alle missies sinds de oprichting van military search, waardoor veiligheid werd en wordt vergroot, maar ook voor het veelvuldig nationaal optreden wat te pas en onpas plaatsvindt.

Nog een Bronzen Genist ging naar adjudant Coen van Bergen voor zijn nooit aflatende professionele en enthousiaste wijze van werken in de Combat Engineer Support. Daarbij heeft hij nagenoeg alleen het OTM (Opleidings- en Trainingsmodel) Combat Engineer Support ontwikkeld. Een model dat verder ontwikkeld wordt voor de gehele genie, en dat mogelijk wordt overgenomen door CLAS.

Als laatste mocht stafadjudant Joep Beljaars naar voren komen. Zichtbaar geschrokken ging hij rechtstreeks naar de RC om zich te melden, terwijl het de bedoeling is dat men over het 'steentjes' pad loopt; the walk of fame zullen we maar zeggen. Joep heeft de Legpenning van het Regiment ontvangen.

Gloednieuw, want de oude waren op en ze waren tevens aan vernieuwing toe. De reden? Al zijn werk als voorzitter van de VGOO natuurlijk, 13 jaar lang, terwijl hij niet de minste organieke banen moest vervullen. Maar ook zijn standvastig en integer optreden in de Regimentsraad, zeker als het onderofficiersaangelegenheden betrof.

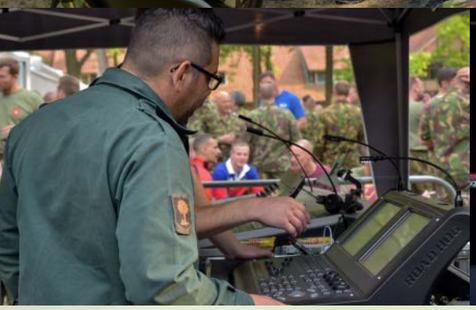

SPORT EN ONTSPANNING

Na de lunch werd het middagprogramma opgestart. Er was een mooi sportprogramma met wat kleine wijzigingen. Nu werd gestart met het commandantenspel, als opening van de sportdag. Het touwtrekken, altijd indrukwekkend en behoorlijk bepalend, stond aan het eind van de dag op de rol, zodat ook daar iedereen kon aanmoedigen en dat werd gedaan. De prijsuitreiking vond plaats op het heliveld, eenheidsgewijs opgesteld. En na wat wachten mocht C-105Gncie WB samen met zijn compagnie de eerste prijs in ontvangst nemen. Vorig jaar wonnen zij 'm ook al en als ze volgend jaar weer winnen moeten we een nieuwe beker kopen, want dan mogen ze hem houden. Veteranen, oud-gedienden, partners en geïnteresseerden konden kiezen uit diverse programma's. De PPS, de MSS en de DCBRN hadden het een en ander voorbereid en ook daar werd enthousiast aan deelgenomen.

HERINNERINGSSPELD

Iedereen die 12 jaar of meer heeft gediend bij ons regiment komt in aanmerking voor de Herinneringsspeld Regiment Genietroepen. Dit jaar kregen 12 regimentsleden de speld, van wie er twee al weer weg moesten voordat de groepsfoto gemaakt kon worden. Nog steeds – of alweer? – een volle agenda. Na de warme maaltijd - gelukkig weer een 'blauwe hap' met een biertje erbij - was er muziek om de feestavond in te luiden. Twee eigen dj's van 101CBRN Verdcie openden rustig de avond en daarna werd dit overgenomen door een band. De dj's vulden de pauzes op. Al met al een schitterende dag, met eindelijk de gehele dag mooi weer.

De organisatie heeft, onder leiding van luitenant-kolonel De Knegt, een mooie klus geklaard. De logistieke eenheid van het OTCGn heeft samen met personeel van 101Gnbat het leeuwendeel gedraaid. 11Gncie LMB heeft - bijna traditiegetrouw - het opruimen en het 'gereed maken voor afbreken' voor haar rekening genomen. Ik zeg: Regiment Genietroepen bedankt. Sodeju! ‖

SAPPEUR IN CEREMONIEEL TENUE: BAARD, SNOR EN FORS POSTUUR

In de meest traditionele betekenis was een sappeur iemand die gespecialiseerd was in het aanleggen van 'sappen'. Een sappe is een aanvals- of naderingsloopgraaf die bij de belegering van een veste werd gegraven en die bescherming moest bieden tegen vijandelijk vuur.

De taak van de sappeur beperkte zich echter niet tot het aanleggen van sappen. Sappeurs ruimden hindernissen op, velden bomen, installeerden bivaks, bouwden kantonnementen en ondersteunden pontonniers bij het bouwen van bruggen e.d. Het voornaamste gereedschap van een sappeur was een langstelige houthakkersbijl waarmee ze steevast voorop marcheerden. Zoals in onze spreuk op het monument 'Zij baanden de weg'.Sappeurs waren en zijn indrukwekkende figuren. Groot van postuur en met een fikse baard en snor. Bij de uitrusting van de traditionele sappeur horen: witte leren kaphandschoenen en een leren voorschoot - bij ons ook wit - ter bescherming tegen houtsplinters etc. Met de langstelige bijl kon hij bomen vellen en hindernissen slechten. Ook was hij bewapend met een sappeurssabel, die tevens werd gebruikt als werktuig, omdat hij veel zwaarder is dan een gemiddelde sabel of klewang. Op zijn buik, over de voorschoot, draagt hij een tas met de gekruiste bijlen. In die tas werden vroeger kleinere gereedschappen en munitie meegevoerd. De sappeur droeg als hoofddeksel de kolbak of zoals we nu zeggen de berenmuts. In vroeger tijden diende de kolbak als bescherming tegen sabelslagen op het hoofd. Het RGT heeft dus sinds de Wapendag 2016 weer de beschikking over twee sappeursuitrustingen. De sappeurs zullen worden ingezet bij ceremonies zoals de Wapendag, beëdigingen en bij het defilé op de Veteranendag. Als de vaandelwacht wordt ingezet, dan zal deze vooraf worden gegaan door de sappeurs, om de weg vrij te maken van hindernissen; 'zij banen de weg'. Daarnaast kan er natuurlijk een beroep gedaan worden op inzet van de sappeurs. Onze genisten die worden ingezet als sappeur dienen echter wel aan de omschrijving van de traditionele sappeur te voldoen, dus met baard en snor en fors van postuur. Voor mij als RA is de symboliek van deze sappeur erg belangrijk, net als het glaasje zonder voet. Ze staan beide symbool voor het werk van de genist, waar en in welke missie dan ook. De genist gaat als eerste er in en zal als laatste, nadat we de boel hebben opgeleverd, weer thuis zijn. ‖

MOOIE VERHALEN BIJ UITREIKING HERINNERINGSPELD RGT

Het was mooi weer op de Wapendag en daarom kon de herinneringsspeld worden uitgereikt op het baileyterras in de tuin van het Huis van het Regiment. De procedure is dat je de speld en bijgehorende oorkonde ontvangt van de regimentscommandant. Maar eerst word je dan uitgenodigd om over jouw eerste jaar als b.d-er te vertellen.

Ik moet zeggen dat er verrassende verhalen naar voren komen. Velen verbouwen hun huis en ook chaufferen blijkt een favoriete bezigheid. Soms hoor je ook ideeën hoe je een mooi baantje kunt scoren...

Ook mooi om te zien is dat steeds meer b.d. regimentsleden die als jonge korporaal of sergeant de dienst hebben verlaten afkomen op deze uitreiking. Het is per slot van rekening toch een waardering voor bewezen diensten.
Als je twaalf jaar of meer bij het regiment hebt gediend, heb je recht op de speld. Die krijg je op de Wapendag na het jaar dat je de dienst hebt verlaten. Het blijkt overigens wel dat we niet iedereen bereiken. Want niet iedereen houdt een FLO-receptie en bij de RA gaat er dan niet automatisch een lampje branden. In de toekomst gaan we organiseren dat we eind december een lijst met dienstverlaters van het afgelopen jaar krijgen, op basis waarvan we mensen gaan uitnodigen. Ik hoop dat deze collega's zullen blijven komen op de Wapendagen, en dat ze ook zullen deelnemen aan de veteranenactiviteiten.

Uiteindelijk hebben tien postactieve regimentsleden de herinneringsspeld ontvangen: Sergeant-1 b.d. G. Heuts, adjudant b.d. I. Cornelisse, kapitein b.d. G. Donders, korporaal- 1 b.d. M. Reindertsen, majoor b.d. C. Wesseling, adjudant b.d. T. Wijnen, sergeant-majoor b.d. N. Vervloet, majoor b.d. H. Braat, luitenant-kolonel b.d. J. Ruiter, luitenant-kolonel b.d. H. Dijkhoff en majoor (R) b.d. J. Batenburg.
Luitenant-generaal b.d. R. Tieskens kreeg reeds bij de lunch zijn speld; hij kon niet langer blijven. En een volle agenda is niet alleen voorbehouden aan generaals; ook sergeant-majoor b.d. Vervloet kon niet blijven tot de groepsfoto gemaakt werd. ‖

> SOMS HOOR JE OOK IDEEËN HOE JE EEN MOOI BAANTJE KUNT SCOREN...

REGIMENTS-WAARDERINGEN

Oorkonde voor sergeant-1 Rob Kerkhoff

Tijdens een speciale happening bij 11Gncie AASLT in Schaarsbergen op 24 februari j.l. ontving sergeant-1 Rob Kerkhoff een regimentswaardering in de vorm van een oorkonde met als waarderingsreden:

"Sgt-1 Rob Kerkhoff is al vele jaren lid van het Regiment Genietroepen. Als lid van 11 Gncie LMB AASLT, als bedienaar/machinist in de GWW en als instructeur bij diverse scholen, waaronder de Mineursschool. In zijn diensttijd is hij o.m. bekend door zijn goedbedoelde rechtlijnigheid, wat niet altijd in dank wordt aanvaard. *'Goed is goed en fout is fout!'*; een tussenoplossing is er niet. Ook niet voor een generaal! Na een 'gewenningsperiode' zorgt die zelfde rechtlijnigheid voor veel waardering bij de mensen met wie hij samenwerkt. Hij blijkt uit het juiste hout gesneden te zijn.

Zijn tomeloze inzet voor de geniecompagnie en de Mineursschool is ongekend. Velen roepen 'dag en nacht klaar te staan voor de mannen'; slechts een enkeling maakt dit echt waar. Na terugkeer van zijn eigen uitzending in Afghanistan, gaat Rob terstond weer terug, gehoord hebbende dat 'zijn' mannen door omstandigheden zonder groepscommandant zitten. Rob is in woord en daad immer aanwezig met altijd hetzelfde doel: *"Het beste voor de groep en de mannen. Zij zijn het, die het verschil maken tijdens een uitzending, met hun hoofd boven een IED hangen en het verschil maken tijdens gevechtscontact."*

Na 5 uitzendigen, o.a. Dutchbat III en driemaal ISAF met gevaarlijke IED-periodes, heeft hij zijn opgedane kennis en ervaring gebruikt om als instructeur op zeer effectieve wijze de geniegroepen klaar te stomen voor inzet in buitengewoon gevaarlijke missies.
In een Afghanistanmissie dient de geniegroep zelfstandig in staat te zijn het KCT te steunen met geniegevechtssteun. Rob leidt deze groepen op met veel toewijding, vaak in eigen tijd en gebruikmakend van zijn enorme netwerk binnen het regiment, defensie en ook daarbuiten. In deze periode heeft hij dan ook het Erekoord ontvangen.
Het afgelopen jaar heeft Rob weer laten zien over een enorme toewijding te beschikken. Er werd gezocht naar een OPC die groepen kan opwerken voor hun uitzending naar Mali. Rob, specialist op niveau 1-2, hoeft hier niet lang over na te denken. Het doel is duidelijk: *"De mannen klaarstomen voor een uitzending met het KCT."* De maandag erop staat hij op de stoep, klaar voor actie. En met resultaat: inmiddels is de derde groep gereed voor inzet.
Ook is hij actief betrokken bij de veteranen van de verschillende uitzendingen. Hij is oprecht geïnteresseerd hoe het met zijn jongens gaat en doet daar privé ook veel moeite voor. Ook wanneer 'zijn' mannen de dienst al hebben verlaten, houdt hij contact, wat erg wordt gewaardeerd. Rob Kerkhoff is genist in hart en nieren, die moed, toewijding en veerkracht in zijn aderen heeft stromen. Ondanks zijn directe manier van communiceren en rechtlijnigheid, een zeer gewaardeerd regimentslid." ‖

Adjudant Joep Beljaars geëerd met Regimentslegpenning

Tijdens de Wapendag op 19 mei j.l. kreeg adj Joep Beljaars de Regimentslegpenning van Verdiensten uit handen van de regimentscommandant, kolonel Burg Valk.

"Wegens het, gedurende 13 jaar, op voortreffelijke wijze vervullen van de functie van voorzitter van de Vereniging Genie Onderofficieren, zonder dat enige afbreuk werd gedaan aan het regulier functioneren als stafadjudant.
Tijdens zijn voorzitterschap heeft hij de onderofficieren van het Regiment Genietroepen op uitstekende wijze vertegenwoordigd in de Regimentsraad en de Regimentscontactraad. Zijn geweldige dossierkennis, zijn kritisch opbouwende houding, zijn integriteit en zijn verbindende capaciteiten hebben fundamenteel bijgedragen aan het huidige hoge aanzien van het Regiment Genietroepen. Zo is hij 'kartrekker' geweest van de samenwerking met Green Paper Association. Deze samenwerking heeft geleid tot een professionele bladformule van het verenigingsblad van de VGOO.
Mede door zijn inzet is dit samenwerkingsverband uitgebreid waardoor het Regiment Genietroepen nu kan beschikken over de bladen 'PROMOTOR', 'GENIE' en 'GENIST', elk met een herkenbare 'look and feel'. Als bruggenbouwer heeft hij ook nauwe samenwerking van de VGOO met de Vereniging Officieren der Genie mogelijk gemaakt met als concreet resultaat het Genie-golftoernooi, georganiseerd door VOG en VGOO gezamenlijk. Concluderend: adjudant Joep Beljaars is een ware ambassadeur voor het Regiment Genietroepen gebleken waarvoor de welgemeende dank van de regimentscommandant." ‖

TWEEMAAL BRONZEN GENIST

Tijdens de Wapendag werden ook een tweetal Bronzen Genisten uitgereikt. De eerste viel te beurt aan:

Adjudant Coen van Bergen

Adjudant Coen van Bergen heeft in zijn genie-loopbaan al zijn functies vervuld in de combat support engineer, zowel bij de parate genie-eenheden als instructiefuncties op de Gevechtstrainingschool, Kenniscentrum t.b.v. Genie-inlichtingen en zoals nu op de Mineurs- en Sappeursschool.

"Na de missies in de afgelopen periode van de CSE in met name Uruzgan onderkende adjudant Van Bergen dat we met een ernstig kennis- en ervaringsprobleem te kampen hebben in de CSE. Bovendien werd duidelijk dat de opleidingswereld en de CSE-eenheden elkaar niet meer konden bijbenen en elkaar niet meer begrepen. Geen onwil maar het resultaat van de ontelbare CSE-missies in Afghanistan. Als STOO Sectie S-3 van 11Pagnbat heeft hij zich ingespannen om weer meer richting te geven aan de training en de gereedstelling van CSE-eenheden.
Tijdens zijn (huidige) plaatsing als opleidings- en trainingsontwikkelaar op de MSS heeft hij zijn plan verder uitgewerkt tot het nu bekende OTM (Operationeel Trainingsmodel) voor pantsergenie-eenheden. Het OTM is een zeer effectieve methode om trainingstaken eenvoudig te beschrijven en visualiseren. Het unieke van dit model is dat het bij uitstek de verbinding zoekt met anderen en bovendien wordt de rol van de genie-eenheden in het grotere verband eenvoudig duidelijk. Met andere woorden: *"Wat moet ik wanneer kennen en kunnen, en wie en wat heb ik daarvoor nodig?"* maar ook net zo belangrijk: *"Wat mag men nog niet van mij verwachten."*
De verbindende factoren van het OTM en het werk van adjudant Coen van Bergen zijn uniek en hard nodig. Intern het OTCGenie zijn de staf en de school nader tot elkaar gekomen, en tevens verbindt het OTM de CSE-eenheden met het OTCGenie. Verder is het OTM enthousiast ontvangen door directeur DT&O en beziet OTCO op welke wijze we deze methodiek binnen CLAS kunnen gaan toepassen.

Dit is vooral het werk van de adjudant Van Bergen. Hij is doorgegaan waar anderen zouden stoppen. Vele jaren werk, praten en uitleggen en altijd in samenwerking met anderen hebben tot het OTM geleid. Met name te danken aan zijn 'Verbindende Kracht', 'Doorzettingsvermogen', 'Volharding' en 'Overtuiging'.
En dat maakt hem tot een genist waar we als Regiment Genietroepen erg trots op mogen zijn." ‖

BRONZEN GENIST VOOR SEARCH COMMUNITY

De tweede Bronzen Genist werd ditmaal niet uitgereikt aan één persoon, maar aan de gehele 'Search Community'.

Een bijzondere uitreiking van deze waardering aan een bijzondere groep waarop - na de vele successen op het gebied van search in uitzendgebieden en de aldaar opgedane expertise - vandaag de dag regelmatig een beroep gedaan wordt door civiele opsporingsautoriteiten.

Een zeer verdiende onderscheiding met als reden: "Het adaptieve vermogen benodigd voor het invoeren van een operationeel dringend noodzakelijke behoefte, waarbij organisatie en werkwijze op zeer korte termijn moesten worden aangepast.Tijdens de missies in Afghanistan werden Nederlandse strijdkrachten geconfronteerd met ernstige IED-aanslagen. Als reactie hierop implementeerde de genie het 'Military Search Concept'. In zeer korte periode werden genietechniek en genietactieken ontwikkeld, werden search-opleidingen ontwikkeld, werd een nieuwe instructiegroep 'Search' opgericht en werden pantsergenie- en luchtmobiele geniegroepen opgeleid en getraind tot Intermediate of Advanced Teams. Hierdoor waren de uitgezonden genisten steeds beter in staat om IED's te vinden, hetgeen de veiligheid van de Nederlandse eenheden aanzienlijk vergrootte. Zo werd in 2009 68% gevonden en in 2010 82%. Ook in Nederland bleken deze speciale militaire zoektechnieken goed bruikbaar.

In 2015 werd gemiddeld twee maal per week militaire bijstand verleend door searchgroepen van de genie, met als resultaat vele vondsten van verstopte wapens, geld , munitie, drugs en springstoffen. De loyaliteit, professionaliteit en het doorzettingsvermogen van ons searchpersoneel heeft in missiegebieden vele levens gered en draagt nog dagelijks bij aan de nationale veiligheid.
Iets om als Regiment Genietroepen zeer trots op te zijn." ‖

BEËDIGINGEN

Omdat we met de verschijningsdata van deze GENIST wat geschoven hebben, zijn er nu drie beëdigingen te vermelden.

6 NOVEMBER 2015
Vandaag vindt de eerste beëdiging plaats met als beëdigingsautoriteit kolonel B.W. Valk, net een paar weken regimentscommandant. Omdat het Regimentsmonument wordt gerenoveerd en omdat op het terrein van het Geniemuseum met man en macht wordt gewerkt om de bunker gereed te krijgen, wijken we uit naar het evenemententerrein van de Van Brederodekazerne, daar waar de regimentstent staat op de Wapendag. 41Pagnbat organiseert de beëdiging. De sectie S1 heeft 'm voorbereid en 414CBRN Verdcie voert 'm uit. Kapitein Nesse Timmers is paradecommandant. Maar liefst 46 nieuwe regimentsleden leggen de eed of belofte af op het vaandel van het Regiment Genietroepen.
Bij de receptie is er eerst de toast op de Koning en daarna het uitdragen van de regimentstradities, met uienrats. Marketentster Natascha Neeft heeft ons met de genietradities ondersteund. ‖

Soldaten-1: J. Beens, M. Blauwbroek, P. Bonhof, P.N. Borsboom, A.T. Both, D.J.E. Downey, E.H.M. van Gils, J.T.A. Ketels, J.J.M. Kneepkens, A.J.F.A.J de Klerk, S.C. Koops, J.A. Lehman, J. Oosterwijk, N. Pellikaan, T.R. Philippo, S. Poetsema, M.P. Pronk, R. de Rode, J. Rump, B.B.J.H. van de Sande, M.T.I.M. van Schaik, J. van Schie, R. Spaan, W.P. Stoop, J. Vijfvinkel Soldaten-2: J. Authiers, W.M. Bal, J.J. Bijmolen, J.N. den Braber, C. Eusman, L.N. Grootveld, S.R. Haverkate, R.C.W. van den Heuvel, A. Kopypovas, M. Melis, J.D. Onnes, J.C.P.W. Riemens, D.J. Roskam, T. Trautwein, P.H. de Vente, S.R. de Vries, B.J.P. Wanders, B. Wijntjes.

26 FEBRUARI 2016: VTO KMA GENIE
Vandaag zweren dan wel beloven vier nieuwe officieren trouw aan de Koning, gehoorzaamheid aan de wetten en onderwerping aan de krijgstucht: de cadetten-vaandrig Kot, Nagel, Van der Plas en tweede luitenant Boeren. ‖

26 APRIL 2016
Deze keer kunnen we weer terecht op onze beëdigingslocatie, het Pontonplaatvlot in de tuin van het Huis van het Regiment Genietroepen. De organiserende eenheid is 11Pagnbat en 101CBRN Verdcie voert hem uit met een vaandelwacht en kapitein Venema als paradecommandant. 44 Nieuwe regimentsleden zijn beëdigd op ons vaandel en de eed of belofte wordt afgenomen door kolonel Valk, commandant van ons mooie regiment. In het Huis van het Regiment is de dag afgesloten met de toast op onze Koning.
Daarna traditioneel de uienrats en de genietradities met als marketentster Rica Kooistra van 112Pagncie. ‖

101Gnbat: soldaat-1 B.M. Zuiderduin, soldaten-2 R. Braun, J.R. Compelman, R. van Cranenburgh, M.C.A. Hoofwijk, D.B. Jongkind, K. Jung, M.R. Kalsbeek, D.W.P. Koole, D.R.C. Korenhof, D. de Lange, L.Y. Leijssen, R.N.H. van Montfoort, W. Postma, L.J.W. van Rijt, P. Tollenaar, J.Wingen 11Pagnbat: soldaten-1: J.J. Baars, B. van den Berge, M. Folkertsma, M. ter Harmsel, J. Jansen, N. van Koeveringe, E. Laurens, M.J.H. Los, M. Moret, P. Roebroek, S.S. de Velde, W.M. Veltkamp, B. Versloot soldaten-2 J. Kosters, J.G. Veenstra 41Pagnbat: soldaten-1 S.P.A. Dingemans, R. van Hes soldaten-2: J. van den Berg, T.T.J. Geurts, J. Gorrebeeck, T. Hörster, B.J.E. Huijdts, S.T. Klein, R.P.T. Meulenberg, B.A.W.M. van de Riet, C. Vork.

GENIE RELATIEDAG

„Afsluiten van je omgeving is geen optie. We moeten continue op de hoogte blijven van de ontwikkelingen in de wereld om ons heen. De Genie Relatiedag 2016 in Wezep was weer een fantastisch voorbeeld van het uitwisselen van kennis tussen genieeenheden en het bedrijfsleven. Ik dank de VGOO en 11Pagnbat hartelijk voor de geweldige bijdrage aan deze geslaagde Genie Relatiedag. Eens temeer is gebleken: 'De Genie dat zijn we samen' wat ook 'samen met het bedrijfsleven' betekent."

Regimentscommandant kolonel Burg Valk

CBRN MONSTERNAME De specialisten van het DIM peloton hebben een demo monstername verzorgd. Als uitgangssituatie heeft een verkenningsteam de opdracht gekregen een chemische dump te samplen. Hierbij gaan twee specialisten beschermd voorwaarts om samples te nemen, deze te verpakken en aan te bieden aan de samplestraat. Hier worden de samples ontsmet en gereed gemaakt voor transport. Aansluitend zullen deze samples door derden worden vervoerd naar een geautoriseerd laboratorium. In deze laatste fase wordt het sampleteam door handlangers ontsmet. Het gehele proces wordt binnen de monsternamecontainer volgens vaste protocollen vastgelegd door een zogeheten compiler.

ADVANCED SEARCH Naast onze ondersteuningen die wij uitvoeren in samenwerking met politie en justitie hebben wij ons vooral gericht op het groene aspect en daarbij ons nieuwe middel ASTRAC laten zien. ASTRAC wordt gebruikt om af te dalen in kleine ruimtes (WICS) mocht daar een dreiging zijn die wij daar willen wegnemen. Na de korte presentatie en de demo hadden de groepen nog gelegenheid om bij onze middelen te kijken en daar vragen te stellen aan de specialisten. De middag stond in het teken van de knelpunten wat betreft onze eigen middelen. Zo werd er gesproken over de video-endoscoop en over persoonlijke beschermingsmiddelen voor het veilig uitvoeren van onze taak.

GENIEVERKENNINGEN Wij hebben de huidige uitrusting laten zien en het opleidings- en oefenschema uitgelegd. Verder is onze integratie met de manoeuvre besproken. Dit is vooral het tactische vlak, in combinatie met opleidingstreintjes verzocht door OTC Man. Uiteraard was er gelegenheid tot vragen en opmerkingen en dat leverde wel wat nieuwe inzichten en mogelijkheden op. Sommige uitrustingstukken die in onze ogen kunnen worden gemoderniseerd, zijn bij andere vakgebieden al in gebruik en dus al bekend in het SAP. Dit geeft misschien de mogelijkheid om in behoeftes te voorzien, zonder lange verwervingstrajecten.

PANTSERGENIE Onze specialisten hebben vanuit de twee compagnieën de Boxer Cargo en de Kodiak neergezet. Deze beide voertuigen werd omringd door een aantal bedrijven zoals Rheinmetall enHydrema. Als eerste werd er door onze CSM een intro verzorgd aan de verschillende groepen die langs kwamen en die vervolgens door de specialisten een uitleg kregen over het gebruik en de inzet van de voertuigen. Hierbij werden vooral de gebruikerservaringen gedeeld. Tussen de groepen door was er veel interactie en discussie met de bedrijven die ons tips en tools gaven over het gebruik van bijvoorbeeld de Boxer. Het middagprogramma stond in het teken van de verschillende problemen waar wij als pagn eenheid tegen aan lopen. Hierbij is er gesproken over: gebiedsontzeggende middelen/mijnen, camouflage, vervanging van de Unibouwmachine en de Boxer. ‖

Mijn naam is...

DE SERGEANTEN … VAN HET OTCGENIE

Sergeant-1 Martin de Graaf (29), instructeur Demolitie
In 2004 wordt Martin geplaatst bij 11Afdra, waar hij het na allerlei functies op M109 en YPR schopt tot plaatsvervangend groepscommandant op de PZH2000. Vijf jaar later kan hij naar de KMS en ziet hij zijn kans schoon om over te stappen naar de genie: “Want door de expertise van het individu en de mentaliteit van het team lukt daar alles!” Zijn genistenleven begint bij 112Pagncie en in 2012 wordt hij ploegcommandant verkenners bij het EARS-peloton van 11Pagnbat. Na zijn vierde uitzending (de laatste twee als searcher en instructeur C-IED) is hij sinds vorig jaar instructeur Demolitie geworden bij de Mineurs- en Sappeursschool. Wat hebben zijn uitzendingen hem gebracht? “Elke uitzending heeft zijn ups en downs, maar door vier totaal verschillende uitzendingen gedraaid te hebben komen er zelfs competenties naar boven die je nooit van jezelf verwacht had. En dat past ook wel goed bij ‘de genist’ die zich altijd moeiteloos weet aan te passen.” Martin zoekt en vindt zijn ambities vooral binnen zichzelf: “Ik wil mezelf blijven ontwikkelen en de uitdaging blijven opzoeken om zo mijn meerwaarde binnen de organisatie af te dwingen en daar voldoening uit te halen!” ‖

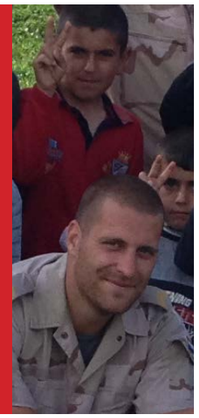

Sergeant-1 Arno Offermans, instructeur Advanced Search
Hij is dan wel niet als artillerist begonnen, maar verder lijkt het militaire pad van Arno veel op dat van zijn collega Martin. Kipautochauffeur bij 111Pagncie en ook opgeleid op de Bozena in Slowakije. Plv gpc bij 113 en naar de KMS voor onderofficier. In 2011 terug naar 111Pagncie als gpc en daarna aan de gang bij het Advanced Searchteam 11Pagbat. En vorig jaar naar Reek gekomen om bij het Instructiepeloton Search de Advanced Search opleiding te verzorgen. Arno voelt zich senang met de veelzijdigheid en ook de discipline die Defensie biedt. “En met de genie in het bijzonder, omdat daar veel doorgroeimogelijkheden zijn. Maar uitzendingen; dat is waar ik het echt voor doe. Het geeft een duidelijk doel aan je dagelijkse werk op de kazerne.” ‖

Sergeant-1 Bart Koster (28), instructeur Bruggen en Varen JR
Pantsergenist Barts militaire avontuur startte op de KMS, waarna hij gediend heeft bij 111, 413 en 412Pagncie, als gpc, c-brltk, c-gntk. Dit laatste ook tijdens een uitzending naar Afghanistan in 2009: “Met de genietank hebben we verschillende doorgangen kunnen aanpassen zodat deze beter begaanbaar waren voor onze troepen. Tevens zorgde het verbreden van de passages ervoor dat de dreiging daar omlaag ging. Daarnaast zijn we ingezet bij verschillende bergingen. Met het nodige out of the box denken hebben we uiteindelijk alles tot een goed einde gebracht.” Pantsergenisten kunnen ook bouwen: “Ook in Burundi denk ik iets bijgedragen te hebben. Daar hebben we het militaire hospitaal verbouwd dat daarna, helaas, veel gebruikt moest worden door de fragiele situatie in dat land. Hierin zit ook gelijk de variatie. Verbeteren van het terrein of verbouwen van een hospitaal; op alle vlakken hebben we experts. En met de veelzijdigheid binnen de genie zullen we altijd van toegevoegde waarde zijn. In binnen- en buitenland kunnen we onze kennis delen en/of toepassen.”
Wat trekt hem in het militaire beroep? “Mensen helpen, kameraadschap, variatie. Dat zijn natuurlijk de klassieke antwoorden, maar daar komt het in grote lijnen wel op neer. Binnen je groep of peloton heb je een unieke band die je in de burgermaatschappij niet hebt met collega’s.”
Bart Koster is nu toe aan nieuw vaarwater, waar hij weer een andere kant van de genie gaat ontdekken. Want bij dit wapen wil hij zich verder ontwikkelen: “Net begonnen op mijn nieuwe baan, dus hier valt nog een hoop te leren. Uiteindelijk wil je toch de beste zijn in je vak, zeker als instructeur. Daarna zien we wel waar de volgende uitdaging me brengt.” ‖

Wilco Wessels (42), instructeur Kranen bij Trainingcentrum Noord
Wilco was in 1995 een van de laatste dienstplichtigen. Hij werkte als korporaal bij het OTCGenie, ging daarna naar Seedorf en maakte in 2004 de overstap naar onderofficier. Vanaf 2007 werkt hij in de GWW met de mobiele kranen, o.a. in twee functies bij 102Constrcie. Na een intermezzo bij de sectie S-2 van 101Gnbat zit hij sinds begin dit jaar als instructeur op de noordelijke uitkijkpost van het OTCGenie. In de constructiewereld ziet hij ook zijn toekomst liggen. Wessels werkt graag met mensen én met grote machines: “De genietank, FKM, LTM en MLC-7, dat soort werk heeft me altijd getrokken en dat was voor mij de reden om binnen Defensie te blijven na mijn dienstplicht. En dan is er binnen de genie een heel scala aan mogelijkheden.”

Hij zat tweemaal in Bosnië als chauffeur, bij SFOR-3 en -8. In 2015 was hij commandant Instandhoudingsdetachemant in Mazar-e-Shariff in Afghanistan. Uitzendingen zijn aantrekkelijk: “Je ziet meteen waar je het voor doet. De taken en verantwoordelijkheden zijn niet altijd duidelijk en dan heb je nog de cultuurverschillen met de andere krijgsmachtdelen, maar dat geeft juist de uitdaging om er iets moois van te maken. Geef er je eigen draai aan en trek extra taken naar je toe. Ik denk dat we daardoor gewaardeerd worden. Iedereen, van infanterist tot logistiekeling, ziet het harde werken en de professionaliteit van genisten.”Als we mensen benaderen voor deze rubriek “Mijn naam is …” vragen we ook naar iemands hobby’s. Bijna iedereen vult daar een of andere sport in. Maar Wilco heeft een specifieke liefhebberij: Belgische speciaalbieren. Proost! ‖

Sergeant-1 Ferry van den Heuvel (36), instructeur Installatietechniek
42 BLJ in Seedorf was jarenlang de standplaats van deze toenmalige infanterist. Hij was daar stukbedienaar 120mm mortier, chauffeur YPR en MB, geweerschutter Minimi, boordschutter 25mm kanon en boordschutter .50. Na een verblijf bij 17Painfbat Prinses Irene heeft hij de stap gezet naar onderofficier bij de genie met als startfunctie groepscommandant bij 414CBRNVerdcie. En nu is hij weer een stukje noordelijker opgeschoven naar Vught als instructeur IT op de Pioniers- en Pontonniersschool. “Mensen helpen die dat zelf niet meer kunnen; dat is voor mij de hoofdreden geweest om militair te worden. En ik wilde graag wat van de wereld zien natuurlijk.” Ferry, die zowel in Irak als in Uruzgan op uitzending was, liep daar verschillende patrouilles samen met de genie. “Ik heb veel bewondering voor die mannen gekregen en ik dacht ook dat ik als onderofficier binnen de genie meer disciplines zou leren kennen.” Ferry heeft het goed gezien en zijn bewondering voor zijn collega’s is er nog steeds: “Omdat het doorzetters zijn, die van een opdracht altijd iets proberen te maken, ook al is het materiaal slecht, of het gereedschap niet of nauwelijks aanwezig. En er is veel trots en betrokkenheid binnen de genie, hoewel ik dat de laatste tijd wat zie afnemen.” In ieder geval bevalt de installatietechniek hem zo goed, dat hij daar – na een OPC-functie uiteraard - best graag in door zou gaan. ‖

Sergeant-titulair Giel Soetens (22), VTO-KMS leerling
Hij begon in 2014 als ‘spijkerbroek’ op de KMS in Weert, verhuisde mee naar Ermelo en nam daar zijn diploma in ontvangst. Nu zit hij in de VTO-Genie, een gemixte klas van doorstromers en spijkerbroeken. Deze lichting krijgt zijn opleiding voor het eerst samen met de KMA-cadetten: “Prettig, omdat je dan al leert samenwerken met de PC’en die je later waarschijnlijk ook weer tegenkomt. Al vanaf mijn vijfde wist ik dat ik soldaat wilde worden. Gelukkig was er een familielid die ook bij defensie werkte die mij aanraadde eerst een MBO-diploma te gaan halen. Die wijze raad heb ik opgevolgd en met mijn diploma Installatietechniek was de keuze voor de genie snel gemaakt.” Giel wil na de VTO-Genie door naar de VAKOL om zo bij 11Gncie LMB te landen. Als hij die kans krijgt, zal hij ‘m met twee handen aanpakken.” ‖

VAN INFANTERIST
TOT ASPIRANT-ONDEROFFICIER GENIE

Mijn naam is Mark van Meerveld. Ik ben 25 jaar oud en woon in Putten. Op 28 april ben ik gestart met mijn vaktechnische opleiding Genie, binnen klas 54 op het OTCenie.

Tekst || Mark van Meerveld, in opleiding bij VTO KMS Genie

NAAR DE WEST
Ik ben in 2009 opgekomen binnen de AMOL van de School Luchtmobiele Brigade in Schaarsbergen en daarna gestart bij de 120mm Mortiercompagnie van 13 Infanteriebataljon Stoottroepen. Helaas werd deze 'Margrietcompagnie' opgeheven en kwam ik bij de C-compagnie binnen hetzelfde bataljon. Hier ben ik omgeschoold tot parachutist en met deze compagnie ben ik uiteindelijk naar Curaçao geweest, als onderdeel van de Nederlandse bijdrage in de West. Daarna koos ik voor een overstap naar de genie.

NAAR DE GENIE
Deze overstap was een bewuste keuze, met als voornaamste reden dat ik meer wilde zien en ervaren van en binnen Defensie. Ik wilde meer doen dan alleen maar vurend over een schietbaan heen gaan. De genie is een veelzijdig wapen dat naast het tactisch ondersteunen van de manoeuvre ook veel techniek kent: constructie, bruggenbouw, waterputten slaan en nog vele zaken meer. Dit alles maakt je een meer all round militair, breder opgeleid en binnen een veel groter spectrum inzetbaar. Ik ben begonnen bij het waterboordetachement waar ik als lasser/plaatwerker ongeveer twee jaar heb gewerkt. Je leert veel van het boren naar water zelf, maar ook veel van grondsoorten en grondlagen, wat ik enorm interessant vond. En de opleidingen in dit specialisme zijn ook civiel gecertificeerd, wat mij een goede meerwaarde heeft gegeven. Kortom: een prima functie waarin ik een hoop geleerd heb.

NAAR DE KONINKLIJKE MILITAIRE SCHOOL
Ik wilde verder binnen de genie en ben doorgestroomd naar de KMS. Ik wilde mij verder ontwikkelen binnen dit bedrijf en niet blijven hangen in de korporaalsrang tot mijn einde contract. Op de KMS heb ik mijn basis gelegd voor het commandovoeringsproces en instructiebekwaamheid. Ik moet wel toegeven dat de KMS mij niet heeft gebracht wat ik er van verwacht had. Want ze is erg op de infanterie gericht en bracht mij net niet wat ik wilde leren als toekomstig onderofficier binnen de genie. De aangereikte stof verschilt erg veel met wat ik nu uiteindelijk krijg aangereikt binnen de vaktechnische opleiding Genie. Een aantal dingen gaat net weer anders.

Een specifiek voorbeeld is het commandovoeringsproces dat zoveel verschilt dat dit eigenlijk in het begin erg verwarrend werkt als lerend onderofficier. Dit is een punt wat mijns inziens verbeterd zou kunnen worden door dit meer gelijk te trekken.

STARTBEKWAAM GROEPSCOMMANDANT
Bij aanvang van de vaktechnische opleiding Genie wordt direct gestart met de introductie-oefening ENTRE NOUS om de leerlingen en het kader met elkaar kennis te laten maken. Hierover worden enorme spookverhalen verteld, maar als je het actief beleeft in plaats van ondergaat valt deze oefening voor 100% mee. De inhoudelijke details zal ik voor me houden, anders is de lol er natuurlijk gelijk af voor de toekomstige cursisten.
Wel staat vast dat je mentaal en fysiek een aantal momenten krijgt waarin het kader een beeld kan vormen over hoe jij bent en hoe jij acteert onder stress.
Of hoe jij handelt bij een onnatuurlijke situatie. Middels een diversiteit van onderwerpen kunnen zij het aanvangsniveau bepalen en daar het gedacht opleidingsplan tegen houden voor het vervolg van de opleiding. Ik ervaar nu zelf al wel dat ik een achterstand heb op het pantsergenie-optreden en op meer aspecten van het werken als onderofficier binnen de genie. Maar het kader geeft je alle ruimte voor het stellen van vragen en eventueel bijles zodat iedereen het gewenste niveau kan behappen.
Wel staat vast dat er 100% inzet en een juiste houding van je verwacht wordt, om zo bij het behalen van deze opleiding te beginnen als startbekwaam groepscommandant binnen een van de operationele eenheden binnen het Regiment Genietroepen. ||

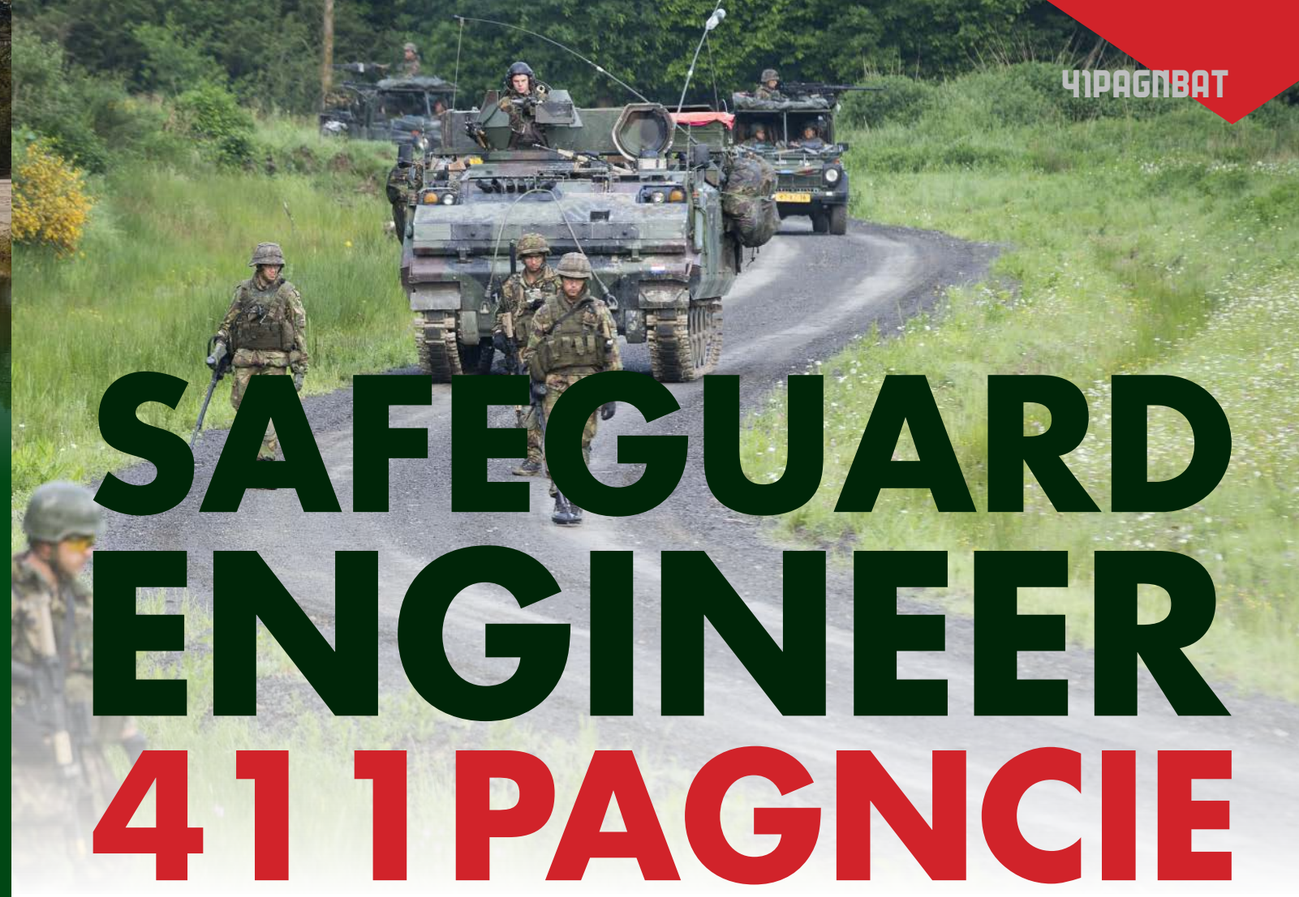

SAFEGUARD ENGINEER
411PAGNCIE
Veel trainingsdoelen bereikt in de Ardennen

Het jaar 2016 staat voor 411Pagncie in het teken van trainen binnen het campagnethema combat. Het gehele jaar is de compagnie bezig met ondersteunen van 17Painfbat binnen de diverse module-oefeningen, waarin we OTM thema's OVG, BREACHING en AREA DENIAL trainen. Het was daarom even tijd voor wat anders. Van 23 mei tot 3 juni heeft 411 een kans uitgebuit om zelfstandig t/m niveau III te trainen in het Belgische Marche en Famenne. Deze oefening, SAFEGUARD ENGINEER, had als zwaartepunt het trainen van diverse genietaken binnen het campagnethema security.

Tekst || Sergeant-1 Peter Klootwijk, sergeant operatiën 411Pagncie

Marche en Famenne is bij uitstek het oefenterrein voor de (pantser)genist. Het is ongeveer 40 vierkante km groot en wordt doorkruist door een aantal waterwegen. Er zijn diverse uitdagende bruggen, doorwaadbare plaatsen en lanceerlocaties.
Ook liggen er diverse kansen voor GWW- en constructietaken in het terrein. Deze permanente opdrachten worden in samenspraak met de Belgische collega's gefaciliteerd en uitgevoerd.

ENABLERS
Specifiek voor deze oefening heeft 411 gekozen om binnen het thema security te trainen binnen de opleidingsmethodiek DIN (detect, identify en neutralize). Mede daarom had deze oefening een hoog searchgehalte.
Al vroeg in de voorbereiding werd duidelijk dat het samenwerken met specialistische enablers een grote meerwaarde had. Daarom werden er collega's van de EODD (Explosieven Opruimingsdienst Defensie), EDD (explosive detection dogs) en een advanced search team (AST) nauw bij betrokken. Niet alleen in de voorbereiding en uitvoering, maar ook in de evaluatie van de oefening.

COMPOUND
Op het oefenterrein bevinden zich diverse locaties waar men voor langere tijd kan legeren. Mede daardoor was een van de opgedragen doelstellingen om binnen het scenario te gaan werken en

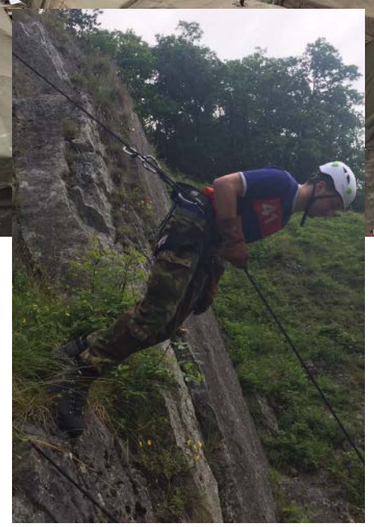

DEZE WEEK WAS BEDOELD OM DE SPREEKWOORDELIJKE NEUZEN IN DEZELFDE RICHTING TE ZETTEN...

opereren vanaf een base. De base bestond uit een compound, omringd door hesco's en diverse observatieposten.

REALISTISCH SCENARIO

De compagnie trainde deze oefening over drie sporen. Twee pantsergeniepelotons trainden binnen het thema security en één peloton ging de laatste zaken fijnslijpen voorafgaand aan de daadwerkelijke eindoefening van de genie-26. Het ondersteuningspeloton voerde diverse taken uit binnen het kader van GWW en geïmproviseerde brugslag.
De eerste week was vooral instructief als basis voor het compagniesgeleide scenario in de tweede week. Daar kwamen de instructief getrainde onderwerpen zoals building search, area search, route search en genieverkenningen in de strook binnen een zeer realistisch scenario voorbij. Deze week was bedoeld om de spreekwoordelijke neuzen in de zelfde richting te zetten en de laatste wijzigingen in procedures fijn te slijpen.

De weekendbreak in de prachtige Ardennese omgeving, die zoveel te bieden heeft, bestond uit saamhorigheid en fysieke en mentale weerbaarheid: een adventure parcours met rotsklimmen en afdalen, speleologie incl. een afdaling van wel twintig meter in een grot en een uitdagende ATB route, zowel verhard als onverhard.

De tweede week werden de pelotons geconfronteerd met een driedaags scenario waarbij er diverse rest over night locaties (RON) in het terrein werden betrokken. Tevens werden de pelotons ondersteund door de EDD, EODD en een AST. Met het toevoegen van deze enablers binnen de oefening werd niet alleen het scenario realistisch gemaakt maar werden de pelotonscommandanten ook getraind om met de diverse disciplines en adviseurs te plannen, en opdrachten binnen het gegeven scenario op de juiste manier uit te voeren. Als extra dimensie werd de pelotonscommandant ook geconfronteerd met een embedded combat fotograaf.

Het ondersteuningspeloton had diverse permanente opdrachten. Zo moesten de uni-bouwmachines en kipauto's een weg aanleggen in het zuidelijke deel, die deel gaat uitmaken van een schietbaan waarbij voertuigen dynamische schietoefeningen kunnen uitvoeren. Op voorhand leek dit een relatief makkelijke opdracht, maar er moest meer grond worden afgegraven dan verwacht en de hevige regenval begon ons tegen te werken.
Zo liep het afgegraven deel compleet vol met water en werd het zijterrein onbegaanbaar voor de kippers en de shovels. De weg werd gemaakt van zelf opgevoerde schiste, die in een groeve in het noordelijk terreindeel gewonnen werd en met de eigen kippers getransporteerd naar het zuiden.
Ook heeft het peloton nog een voetgangersbrug gedemonteerd en een andere voetgangersbrug opgeknapt met door de Belgen geleverd materiaal.

GENIE-26 TRAJECT

Het eerste pantsergeniepeloton heeft in de tweede oefenweek hun genie-26 traject afgesloten met de eindoefening 'ASTRIX ON TRACK'. Hier wordt al het geleerde afgetoetst tot op niveau-2. Eerst kwamen de niveau-1 testen: ZHKH, FM-9000, GOBS, CBRN en Colt. Allemaal geslaagd! Bij niveau-2 ging het om diverse taken in het kader van area denial, breaching en verkenningen. Bij deze opdrachten werd het personeel verrast door diverse events met vijandcontact, waarna ZHKH moest worden toegepast. Bij de eindmars moesten met hulp van diverse partizanen opdrachten worden uitgevoerd: middels coördinaten een verplaatsing bij duisternis, een speedmars van drie kilometer en een tokkel vanaf vijftig meter hoogte, ook bij duisternis. Omdat het de hele nacht geen vijf minuten droog is geweest, werkte het weer uitstekend mee voor de juiste beleving.

De eindmars werd afgesloten met een brandcard-race richting het eindpunt. De rest van de compagnie stond gereed om

het peloton binnen te klappen en op te nemen als volwaardig pantsergenist binnen de compagnie.

411Pagncie kijkt terug op een geslaagde oefening waarbij alle leerdoelen zijn gehaald. SAFEGUARD ENGINEER is een goed voorbeeld van een oefening waarbij de compagnie samen met specialistische enablers in twee weken veel verschillende trainingsdoelen kan halen op zowel fysiek, mentaal als conceptueel vlak in een mooie omgeving.

Tijdens de oefening zijn de puntjes op de "i" gezet bij het DIN-optreden binnen een security thema, het ondersteuningspeloton heeft vooral blijvende opdrachten uitgevoerd en, last but not least: de compagnie heeft er door het behalen van de genie-26 weer een operationeel peloton bij. ‖

ALPE D'HUZES:

EEN WAANZINNIG EVENEMENT

OPGEVEN IS GEEN OPTIE!

Jaarlijks wordt rondom 6 juni het evenement Alpe d'Huzes gehouden. Onder het motto 'opgeven is geen optie' bedwingen fietsers en lopers op één dag tot maximaal zes keer de 'Nederlandse berg' Alpe d'Huez in Frankrijk. Een pittige opgave, met een enkeltje van bijna 15 km en een stijgingspercentage van gemiddeld 7,9%. Deze inmiddels grootste fondsenwervingsactie van Nederland is bedoeld om geld in te zamelen voor onderzoek en steun in de strijd tegen kanker. Dit jaar is met de elfde editie maar liefst € 10.738.427,81 opgehaald, en de teller loopt nog.

Tekst ‖ Eerste luitenant Arne Schoonderbeek, C-Ostpel 412Pagncie

Al enkele jaren heeft 41Pagnbat de eer de Alpe d'Huzes met een detachement te ondersteunen en voor het tweede jaar op rij is dit belegd bij 412Pagncie. In 2016 vond de dag op 2 juni plaats, maar de ondersteuning begon al het weekend ervoor. Zaterdagochtend 28 mei is ons detachement van 412Pagncie vroeg vertrokken vanuit Oirschot. Bij aankomst 's avonds was er geen tijd te verliezen en we zijn direct begonnen met het opbouwen van een tentenkamp voor leerlingen van het ROC Veiligheid. Tot diep in de nacht is doorgewerkt en daarna moest ook het eigen tentenkamp nog worden opgebouwd.

SPANDOEKEN

Zondag begon de ondersteuning van het 'Team Logistiek', de ondersteunende dienst van de (vrijwilligers)organisatie. Tenten voor de catering opbouwen, steigerbouw en vooral veel sjouwwerk.

Maandag en dinsdag vooral de vele spandoeken van deelnemers en sponsoren ophangen: 1350 ditmaal; een record! Verder het helpen bij het verplaatsen van aggregaten en het opbouwen van de audiovisuele diensten.
Wederom een dag hard werken, tot in de vroege uurtjes.

ALPE DEZUS

Woensdag konden we deelnemen aan de 'Alpe deZus'; de mogelijkheid voor alle vrijwilligers ook zelf de berg te bedwingen en alvast de sfeer op te snuiven. Prachtig om de saamhorigheid van alle vrijwilligers en deelnemers mee te maken! Ons was gevraagd om onze collega's van Team Logistiek te begeleiden en samen de berg op te lopen.

Bij ons was Marit, die jaren geleden een spierziekte heeft opgelopen waarvan zij nog steeds herstellende is.
Of wij haar in haar rolstoel omhoog wilden meenemen? Ja, natuurlijk!

> OF WIJ HAAR IN HAAR ROLSTOEL OMHOOG WILDEN MEENEMEN? JA, NATUURLIJK!

Samen hebben we een onwijs mooie beklimming gehad, met een nette gezamenlijke finish.

HERMANNETJES

Op donderdag, dè dag van de Alp d'Huzes, staan we net voor en na bocht 13, vanwege 13 Lichte Brigade. Vanaf de start (04.30 uur!) voeren we zoveel mogelijk 'hermannetjes' uit: zoveel mogelijk mensen een duwtje in de rug geven zodat zij zo vaak als mogelijk de heuvel op komen! Fijn voor hen en ook goed voor onze fysieke training ;-)

The day after wordt alles weer gedemonteerd en zijn er ook diverse feestelijkheden die zeer bijdragen aan het saamhorigheidsgevoel en ook zeker het gevoel van waardering bij de mannen.

En op zaterdag zijn we weer terug in Oirschot om ook ons thuisfront de nodige aandacht te geven.

BUCKETLIST

De Alpe d'Huzes is een waanzinnig evenement, voor een nog mooier doel: dat niemand meer overlijdt aan kanker! Een evenement waar je natúúrlijk aan wilt bijdragen. Echt iets voor ieders bucketlist. Hetzij om deel te nemen, danwel voor de (vrijwillige) ondersteuning.
Wij zijn in ieder geval ontzettend trots dat wij een steentje hebben kunnen en mogen bijdragen aan dit doel. Opgeven is geen optie! ‖

AANGEZIEN WIJ DE ZESDE ROTATIE WAREN, WAS DE GENIEDATABASE AL ERG GOED GEVULD.

TERREINANALIST IN MALI

Augustus 2015 was het tijd om te gaan formeren voor de zesde rotatie van de *Special Operations Task Group*. Omdat JISTARC geen *Geo Special Analist* (GSA) kon leveren, werd een genist gezocht, dit vanwege de sterke band met de genie en het terrein. Bij deze functie binnen de *Special Operation Intell Cell* (SOIC), komt alle informatie samen, die wordt omgezet tot inlichtingen.

Tekst ‖ Tweede luitenant Sven, 11Gncie AASLT

Als pelotonscommandant bij 112Pagncie had ik weinig kaas gegeten van inlichtingen, laat staan van het geografisch programma ARCGIS. Dus snel cursussen gevolgd om het gat dicht te lopen. In december 2015 startte ik na een korte maar complete HOTO in GAO. Mijn werk daar kende drie aspecten. In de voorbereiding van de operatie werd een soort OATDOEM doorlopen waarbij ik het analyseren en briefen van het terrein verzorgde.

Na een operatie moesten alle verzamelde (genie)data weer verwerkt worden tot inlichtingen voor nieuwe planningen. Tot slot moesten er voor elke operatie nieuwe producten worden gemaakt, zoals het uitprinten van stafkaarten en een overzicht maken van mogelijke observatieposten voor de ploegen.

GENIEDATABASE

Aangezien wij de zesde rotatie waren, was de geniedatabase al erg goed gevuld. De groepen hebben elke rotatie routerapportages gemaakt. Dit deden ze zowel in de Genie Inlichtingen Module (GIM) als met PowerPoint.
Door over de gehele route foto's te maken van kwetsbare punten en de omgeving is een enorme database ontstaan van geo-gerefereerde foto's die gebruikt kunnen worden bij het analyseren van het terrein voorafgaand aan een operatie. Daarbij zijn bijna alle begaanbare wegen van de sectoren Oost en Noord in kaart gebracht.

De GIM module is hier bij uitstek voor geschikt, mits er gebruik gemaakt wordt van de vooraf ingevulde tabellen en *roll down* menu's.

STREETVIEW

Er zijn ook nieuwe middelen gebruikt die bij de geniegroep zeer goed zijn bevallen. Zo werd er een GOPRO-camera voorop het voorste voertuig gemonteerd die over de gehele route minimaal elke minuut een foto maakte; een soort Google *streetview*. In de noordelijke stad KIDAL zijn er meer dan 9000 foto's gemaakt waardoor je virtueel door de stad kan rijden. Daarnaast werd er door elke ploeg (en ook de geniegroep) gebruik gemaakt van een Garmin Oregon GPS met de meest recente IED-dreiging.
Naast de IED-dreiging was de geniegroep ook in staat om snel routes in te laden en te delen met ploegen. Er konden zelfs routes of punten van interesse digitaal doorgestuurd worden vanaf het kamp in GAO. Het is zeker de moeite waard om te kijken welke van deze systemen ook toegevoegde waarde hebben voor het huidige optreden van de (gevechtsondersteunende) genie. ‖

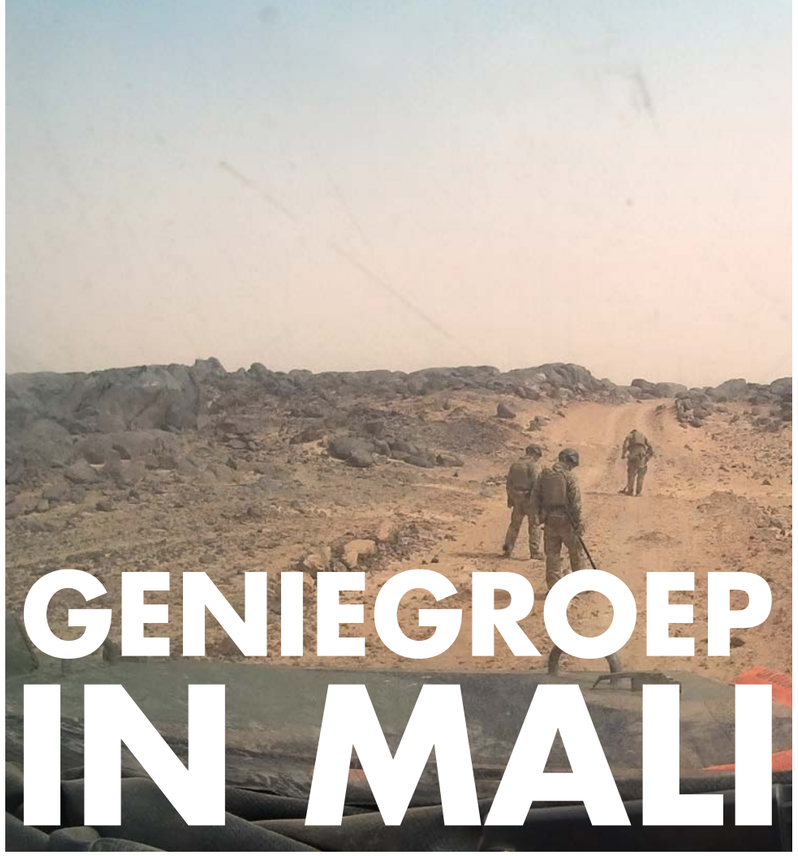

GENIEGROEP IN MALI

Voor de missie MINUSMA levert het KCT de hoofdmacht en hierbij zijn natuurlijk *enablers* nodig. Dit betekent voor 11Gncie AASLT dat er elke rotatie een groep van zeven man meegestuurd wordt en er werkt ook nog een genist als TA (terreinanalist).

Tekst ‖ Sergeant-1 Robert Brouwers, 11Gncie AASLT

Wij waren rotatie 6 genaamd SOLTG 6 'Scorpion' en onze uitzending liep van 8 december 2015 tot 28 april 2016. In Eindhoven namen we afscheid van onze ouders, kinderen en vriendinnen om ons avontuur in Mali te kunnen beginnen. Na een vlucht van ongeveer zes uur stonden we in Bamako, de hoofdstad van Mali, vanwaar we meteen in een kleiner vliegtuig verder vlogen naar Gao. Daar op de *dirtstrip* in Gao stonden de CSM en de commandant van rotatie 5 ons al op te wachten voor een warm welkom. De YAP's brachten ons naar het kamp, de thuisbasis van de SOLTG.

De eerste week bestond uit het legeren, een hele hoop powerpoints, HOTO *(hand over take over)*, bepakken en beladen van je eigen spullen en het inschieten van de wapens. Nadat dit allemaal gebeurd was ging ROTA 5 lekker naar huis en kon onze uitzending daadwerkelijk beginnen. Inmiddels was de staf druk bezig met het plannen en organiseren van de eerste patrouille. Hieruit volgt een *staff mission brief* (SMB) naar het *force element* (FE). Na het aanhoren van de SMB begint het planningsproces van de MPO, ploegcommandant en enablers. Terwijl alle commandanten aan het plannen zijn, zijn de andere groepsleden druk met het beladen van het voertuig, het testen van het materiaal en het perfectioneren van de eigen uitrusting.

WAT DOET EEN GENIST IN MALI?

Onze hoofdtaak is natuurlijk search en dan met name *route search* om er voor te zorgen dat onze mobiliteit hoog blijft.

Verder hebben we ook veel technische routeverkenningen gedaan. Dit om de TA van informatie te voorzien over waar wel of juist niet verplaatst kan worden vanwege rotsen, los zand of bosjes.
Wat zeker ook bij de verkenningen hoorde was het maken van foto's van alle routes, kwetsbare punten, waterputten, moskeeën en NGO's.

Deze foto's kwamen allemaal in de database van de TA. In onze periode in Mali hebben we 16.561 foto's aangeleverd. Een andere taak was het adviseren over beschermingsconstructies op de MSS Kidal. Bijvoorbeeld: maak een bunker. Die was er nog niet, maar het is toch wel lekker dat je daar in kan zitten mocht je worden beschoten.

We hebben ook nog een aantal mitrailleurposten op de hoeken van het kamp en een vernieuwde poort/ingangspartij gemaakt. Verder nog een buitendouche, een bbq en een oven om het leven wat aangenamer te maken op de MSS.

DIE WAS ER NOG NIET, MAAR HET IS TOCH WEL LEKKER DAT JE DAAR IN KAN ZITTEN MOCHT JE WORDEN BESCHOTEN.

Waar de genist tegenwoordig ook niet meer omheen kan is de GIM (genie inlichtingen module). Deze laptop wordt gebruikt door de groepscommandant om zijn OATDOEM op uit te werken, maar ook voor de programma's die er op staan zoals *Basecamp, Arcpad* en *Globalmapper*.
Uitermate handige programma's om de GPS'n met de te rijden routes te laden of om met Globalmapper je eigen kaarten of luchtfoto's in de GPS te zetten. Arcpad gebruiken we om alle rapportages te maken en bij terugkomst op Camp Achnacarry aan de TA te geven. ‖

Mijn naam is...

DE MANNEN VAN... 11 GENIECOMPAGNIE AIR ASSAULT

Soldaat-1 Emiel Los: machinist bouwmachinegroep

Emiel komt op in 2009 en volgt na de AMO alle cursussen, zoals de BGO, GVO en hij haalt ook zijn vaarbewijs. Gaat dan naar 113Pagncie (zw) in Wezep. Maar ja, die is jammer genoeg nu opgeheven en daarom stapt Emiel over naar luchtmobiel, waar hij nog steeds met veel plezier werkt; eerst in een veldpeloton en nu in de bouwmachinegroep. Nu is hij bijna klaar met zijn opleiding Machinist Grondverzet (MBO 3). Als dat afgerond is gaat hij een goed plan maken voor de toekomst.

"Irak, Afghanistan, Dat leek mij allemaal best avontuurlijk. Dus naar de banenwinkel en ik dacht dat ik met mijn achtergrond in de techniek bij de genie wel aardig uit de voeten kon komen, maar had toen eigenlijk nog geen idee wat de genie inhield. Pas na mijn eerste functie kwam ik er achter dat de genie een onwijs mooi en sterk wapen blijkt te zijn. Op uitzending naar Kunduz (PTG-2) heb ik een hele leerzame en een leuke tijd gehad. Toen ik daarna koos om bij 11Gncie AASLT te gaan werken bleek dat nog veel mooier dan ik gedacht had: het optreden; de mentaliteit. Fantastisch!" Want zonder de genie? "Dan kan de krijgsmacht gewoon niet voorwaarts!" ‖

Korporaal Natan Verbeek (27), korporaal-mineur

Natans eerste functie was bij 411 Pantsergeniecompagnie als sappeur/*combat life saver*/boordschutter.50/YPR. Daarna bij 11Gncie LMB als chauffeur/sappeur/combat life saver, gevolgd door uitzending naar Mali als chauffeur Bushmaster/sappeur/combat life saver om het KCT te ondersteunen.

Nu is hij korporaal-mineur. Hij vindt Defensie een bedrijf wat veel mogelijkheden biedt en waar veel verschillende specialisaties zijn: uitzendingen draaien, ervaringen opdoen, de unieke saamhorigheid proeven en je grenzen verleggen. Voor Natan is het helder waar het belang van de genie ligt: "Door onze veelzijdigheid en ons brede takenpakket kunnen wij voor andere eenheden een snellere en veilige mobiliteit mogelijk maken. En wat dacht je van de steun aan politie en justitie? Ook best belangrijk." En uitzendingen, daar gaat het hem vooral om: "Lange tijd heb ik uitgekeken naar mijn eerste uitzending. Uitzendingen zijn de reden waarom ik bij Defensie wilde werken. In een hoog operationeel tempo en niveau een uitzending draaien; dat zijn de mooie dingen!" ‖

Soldaat-1 Dylian Roskam (21), chauffeur

Dylian wilde al van kleins af in het leger en toen hij in de AMOL een voorlichting kreeg van de geniecompagnie wist hij het meteen; "Daar wil ik ook bij!" Wat hem trekt zijn de zelfstandigheid, het mooie afwisselende werk het extra stukje steun wat ze aan de infanterie geven. "Bij een oefening met de infanterie merk je pas hoe erg ze op de genie steunen. Bijvoorbeeld bij de instap van een huis hebben ze ons al nodig om de deur op te blazen of open te zagen met de MKZ. Laat staan bij het searchen van wegen of wachtposten bouwen.

"Eigenlijk is de luchtmobiele genist infanterist+genist", vindt Dylian, die een uitgebreide lijst met opleidingen op zijn palmares heeft staan: intermediate search, FM-9000 operator, explosievenbestrijding (basis), demolitie (basis) en de para-opleiding.
Hij blijft nog even bij de genie. Op de verlanglijst staat genieduiker of bij het AST *(advanced search team)*. ‖

VAN DE PANTSERGENIE NAAR LUCHTMOBIELE GENIE: UITDAGEND, MAAR HAALBAAR

Mijn naam is Marc (25). Ik ben in 2007 opgekomen in Oirschot en heb vanaf dat moment verschillende functies als soldaat/korporaal gedraaid bij 41Pagnbat. Nadat ik als korporaal bij het EARS-peloton heb gediend, ben ik naar de KMS in Weert gegaan. Vervolgens heb ik de VTO-Genie in Vught afgerond en ben ik geland bij 11 Geniecompagnie Luchtmobiel.

Tekst ‖ Sergeant Marc, plv -C gnpgp 11Gncie AASLT

Op het eerste gezicht was daar een hoop anders geregeld dan bij 41. Maar naarmate je een beetje wegwijs raakt, begint het toch op te vallen dat een hoop eigenlijk nagenoeg hetzelfde verloopt.
Een paar grote verschillen zijn er natuurlijk altijd, waarvan het verschil in optreden uiteraard het grootste is. Officieel heb je op een luchtmobiele geniegroep 2x MB 7,5Kn die functioneren als pakezel indien de opdracht dit toelaat. Maar normaal gesproken verplaatsen we via de lucht naar ons inzetgebied, en kunnen we alleen een 120 liter rugzak meenemen. Bovendien kan een MB meestal ook niet direct ter plaatse komen, waardoor je dus erg goed moet nadenken over wat je meeneemt. En omdat er vaak zeer weinig middelen voorhanden zijn, wordt er veel gevraagd van je improvisatievermogen.

In tegenstelling tot de pantsergenie sta je er als rode baret dus meestal alleen voor bij een luchtmobiele inzet. Maar we hebben ook een voordeel: elke luchtmobiele infanterie- eenheid heeft een aantal infanteriepioniers in haar gelederen. Deze pio's hebben een verkorte genie-opleiding gehad; handig als ondersteuning of zelfs voor eenvoudig geniewerk. Dit zijn dus weer extra mogelijkheden bij een luchtmobiele operatie. Nog een groot verschil is dat we zo goed als altijd oefeningen draaien met de infanterie. Bij de pantserinfanterie werkt een onderofficier van de genie mee met het commandovoeringproces op niveau-3; het peloton. Maar bij luchtmobiel zit je op niveau-4: als sergeant geeft je genie-advies aan een kapitein of zelfs aan een majoor. Het mooie is dat je gericht advies kunt geven op het niveau waar de plannen ontwikkeld worden en daardoor kun je je eigen opdrachten wat makkelijker in een goede richting voor de genie sturen.

Ook word je bij oefeningen met de infanterie regelmatig als groep onderverdeeld over een compagnie. De enkele geniesoldaat moet daarom ook advies kunnen geven aan een infanteriegroepscommandant. De luchtmobiele genist moet dus heel zelfstandig zijn en hij moet ook uitstekende infanterievaardigheden hebben; je moet namelijk ook mee kunnen in het gevecht. Verder wordt ook breachen regelmatig getraind wat zorgt voor een hoop kennis op dit gebied. Door dit alles wordt er een hoop van je verwacht als sergeant.

Tot slot gaan we bij 11Gncie regelmatig oefenen in Amerika, omdat het Defensie Helikoptercommando zijn piloten daar traint. Je kunt daar niet alleen goed oefenen met al die goede trainingsfaciliteiten; het is ook gewoon mooi om daar een keer van het land en de cultuur te kunnen proeven. Er zijn dus verschillen tussen pantsergenie en luchtmobiele genie. Maar die niet erg groot en daarom raak je als oud-pantsergenist snel wegwijs bij luchtmobiel. Ik vind het in ieder geval een mooie uitdaging om hier te werken! ‖

Mijn naam is...

DE KORPORAALS VAN ... 101 GENIEBATALJON

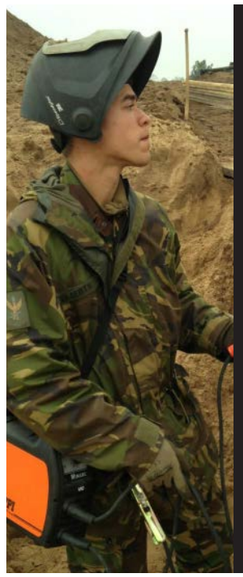

Korporaal-1 Mitchell Pollaerts (26)
Mitchell is lasser/plaatwerker bij 102Constrcie, waar hij ook begonnen is en al zijn laspapieren heeft behaald. Waarom militair geworden?
"Ik denk voor iedereen dezelfde reden: de uitdaging en weten dat je iets kunt betekenen voor je land.
De keuze voor de genie was niet moeilijk: werken met je handen en in de praktijk bezig zijn. Bovendien: omdat het bij ons begint en ook eindigt en daartussen kan ook niemand zonder ons!" Tweemaal was Mitchell in den vreemde, in Afghanistan en Mali: "Op uitzending gaan is een bijzondere ervaring want daar doe je het toch allemaal voor. Dan kun je laten zien waar de genie voor staat en dat de bouwvakkers van Defensie onmisbaar zijn. Daarom ben ik trots op mijn werk." Na vijf jaar in Wezep vindt deze Kaatsheuvelenaar het wel welletjes... "Nu wil ik verder bij de luchtmacht, ook als lasser."

Korporaal-1 Arjan Meulman (27), elektricien 102Constrcie
Omdat Arjan al als elektratechneut was opgeleid, wist hij in 2008 direct waar hij naar toe wilde: de constructiegenie. "Wat mij voornamelijk aantrok bij Defensie was het stoere; ik wilde graag een baan met veel uitdagingen en een waar geen dag het zelfde zou zijn. Een baan waar je met trots thuis over kan praten. Wij bouwen kampementen op om het comfort van andere militairen te verhogen. Doordat wij een goed en leefbaar kamp maken kunnen eenheden met andere zware taken goed uitrusten en zich weer voorbereiden."

Mazar-e-Sharif en Kunduz in Afghanistan kennen voor Meulman weinig geheimen meer na drie uitzendingen. "Alle uitzendingen waren een ervaring. De eerste was voor mij het meest bijzonder; toen was alles nog nieuw en wist ik niet goed wat ik moest verwachten. Bij de tweede uitzending kreeg ik veel verantwoordelijkheid, dit was even wennen maar had ook echt zijn voordelen. De derde uitzending werd, toen we er eenmaal waren, verkort waardoor die voorbij gevlogen is." Zijn vierde en laatste uitzending bracht hem naar Adana in Turkije als infra support detachment. "Deze was rustig, iets te rustig... Daar heb ik werk moeten zoeken." Ondanks dat Arjan de landmacht een geweldig bedrijf vindt, gaat hij toch de dienst verlaten: "Mijn thuisfront ziet die vele uitzendingen niet meer zitten en daarnaast ben ik zelf ook toe aan iets nieuws."

Korporaal-1 Luuk Maas, GWW'er 103Constrcie
"Ik ben in 2007 binnengekomen bij het GWW-peloton van 104 Constructiecompagnie. Wat mij aantrekt om bij de genie te werken? Dat zijn toch onze heel veel verschillende werkzaamheden. Maar ook zeker de mentaliteit en de instelling van een genist. Het is mooi meegenomen dat we vaak op uitzending gaan. Zo stond al in 2008 mijn eerste uitzending naar Afghanistan voor de deur.

We hebben daar als taakteam 2 FOB's gebouwd (Mirwais & Atiq). Mijn tweede uitzending was in 2010, ook naar Afghanistan, dit keer als RDTF op Kamp Holland." In 2011 is door de reorganisatie 104Constrcie helaas opgeheven, waarbij de meeste mensen weer een plek vonden bij 102 en 103. Ook Luuk kwam terecht in het GWW-peloton van 103Constrcie: "Hier heb ik mijn MBO-2 opleiding Grond-, weg- en waterbouw kunnen doen. En ik ben dit jaar met een taakteam naar Mali geweest, waar ik vooral als constructiegenist (bouwkunde) druk was. Bedankt voor het lezen. En ik wens iedereen het beste. Sodeju!"

Korporaal-1 Tjado van der Wal (35), verkenner 102Constrcie
Tjado is begonnen als infanterist bij 44Painfbat. In het Mortierpeloton was hij boordschutter .50, lader en ook korporaal-vuurregelaar. Tweemaal diende hij in Bosnië: SFOR-9 als boordschutter 25 mm/chauffeur MB en SFOR-12 als groepscommandant. Patrouilles lopen/rijden,zorgen voor basebeveiliging en de rol van QRF vervullen; dat waren de voornaamste taken. Van der Wal heeft vooruit gedacht. Tijdens zijn infanteriejaren had hij de opleidingen Installatietechniek MBO-2 en -3 al gedaan. Die vakkennis kon hij in de praktijk brengen bij de genie bij het Advanced constructiepeloton.

Als installateur is hij driemaal uitgezonden. Eerst met DTF-2006 voor de opbouw van Deh Rawod, daarna in 2007 met TFE-7 als base-genist, wederom in Deh Rawod en als laatste in 2009 naar Burundi. Sinds vorig jaar is hij korporaal-verkenner bij Staf-102Constrcie: "Dat is heel wat anders dan wat ik gewend was. Als verkenner ben ik heel zelfstandig aan het werk en word ik breed ingezet, niet alleen binnen mijn eigen vakgebied. Daardoor heb ik als IT'er veel kunnen leren van de andere vakgebieden grond-, weg- en waterbouw, bouwkunde en elektrotechniek. Deze ervaring kan ik weer meenemen in mijn verdere loopbaan bij Defensie." Tjado is aangenomen op de KMS en wacht nu op het moment dat hij kan beginnen. Veel succes!

AANKONDIGING
REÜNIE VETERANEN
41 PANTSERGENIEBATALJON

In 2016 viert 41 Pantsergeniebataljon zijn 10-jarig bestaan. Ter ere van dit jubileum organiseert het bataljon op donderdag 1 september een reünie voor (oud-) militairen die onder de vlag van 41 Pantsergeniebataljon zijn uitgezonden. Voor deelname kunt u zich aanmelden bij RC.d.Graaff@mindef.nl. Om een goede verwerking van uw inschrijving mogelijk te maken, dient uw email de volgende informatie te bevatten: Naam, adres, V-nummer, de missie waaraan u hebt deelgenomen en met welke (uitzend)eenheid u bent uitgezonden. Na controle van deze gegevens krijgt u een bevestiging van inschrijving.

Wij zouden het zeer waarderen als u dit evenement verspreidt onder uw (oud-) missiegenoten!
Voor aanvullende informatie kunt u terecht op de Facebookpagina van 41 Pantsergeniebataljon.

DONDERDAG 1 SEPTEMBER 2016

101 CBRN VERDEDIGINGSCOMPAGNIE

Bouw treinperron

LES CASTORS EN FRANCE

Van 7 tot 23 maart bevond het grootste deel van 101 Geniebataljon zich in de Franse Champagnestreek voor de oefening Engineer Victor-I (EV-I 2016). Voor de bevers van 102 Constructiecompagnie was deze certificeringsoefening een mogelijkheid om de laatste puntjes op de spreekwoordelijke i te zetten en liet de compagnie zien wederom klaar te zijn voor de operationele gereedstelling van 1 april t/m 1 oktober 2016.

Tekst ‖ Eerste luitenant Danny Hiddingh, 102 Constructiecompagnie

De Bevers zijn in deze oefening flink aan de tand gevoeld. Onder andere door de grote diversiteit aan externe (Nederlandse en buitenlandse) eenheden die 102 onder bevel gesteld kreeg. De compagnie werd versterkt met afgevaardigden uit bijna het gehele Regiment Genietroepen, zoals pelotons van 112 Pantsergeniecompagnie, 414 CBRN Verdedigingscompagnie en 51 (FRA) Geniecompagnie. De compagnie werd eveneens aangevuld met mensen van Geniewerken en 411/412 Pantsergeniecompagnie. Om dit bonte gezelschap met elk een eigen werkwijze, cultuur en taal dezelfde richting in te krijgen, is coördinatie en scherpe afstemming cruciaal; en oh ja, een tolk is ook best handig. Koppel dit alles aan een reëel scenario, mooie constructieopdrachten en de bekende logistieke perikelen en dan is daarmee de basis voor een leerzame en uitdagende test voor de compagnie gelegd.

De oefening begon voor een aantal collega's van 102 al een stuk eerder. Zo waren de verkenners in januari al naar Frankrijk gegaan om data te verzamelen en antwoord te vinden op de vragen die de compagniestaf en de pelotonscommandanten destijds al hadden. Uiteindelijk is alles vertaald in een verkenningsverslag. Daarmee konden de pelotonscommandanten hun opdrachten nog beter en gedetailleerder uitwerken. Het halve werk zit immers in de voorbereiding.

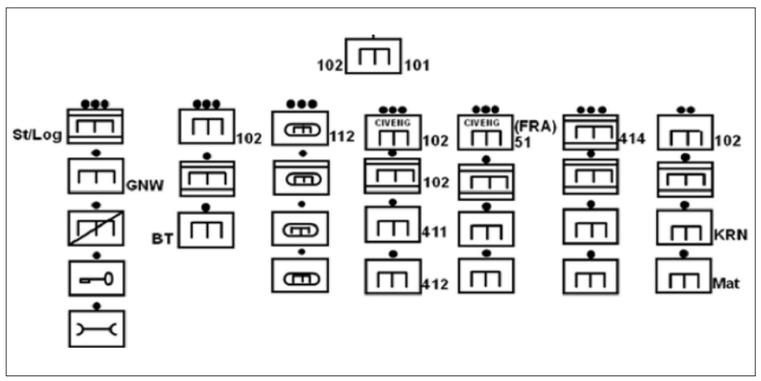

Figuur 1: Gevechtsorganisatie EV-I

De containerbrug

Eén van de dakconstructies

Vanaf 7 maart was het tijd voor de uitvoering. Na een aantal dagen ITT en RSOM/I activiteiten kon daadwerkelijk begonnen worden met de verschillende werkzaamheden. Hier diende zich gelijk een grote logistieke uitdaging aan: het benodigde materiaal was niet compleet aanwezig en had soms een andere maatvoering dan volgens de ontwerptekeningen. Aan het begin van de oefening dienden hierdoor al behoorlijk wat opdrachten te worden gewijzigd, waarbij logischerwijs veel technische vragen ontstonden.
Gelukkig beschikte de compagnie over een Technische Ondersteuningsgroep (TO-gp) van twee collega's van Geniewerken. Doordat de TO-gp onder bevel was gesteld en dus dicht bij het vuur zat, hoefde de compagnie niet voor elke ontwerpwijziging bij het bataljon of Geniewerken aan te kloppen en kon men de meeste besluiten zelfstandig nemen. Terugkoppeling met het hogere niveau was alleen nodig wanneer een wijziging impact had op de gebruikerswensen. De compagnie was hierdoor autonomer en besluiten konden sneller worden genomen.

Aanleggen Combat Road

Alle bouwopdrachten moesten uiteraard binnen het scenario gerealiseerd worden. Conform dit scenario bevonden de Bevers zich in een *semi-permissive* omgeving in een land op het Afrikaanse continent. Gedurende de oefening werden meerdere *events* opgespeeld; van een ongeluk bij de in de omgeving trainende veiligheidstroepen (HN) tot een grote demonstratie bij de poort van de compagniesbase. Dit alles terwijl de bouwwerkzaamheden in volle vaart doorgingen.

In de twee effectieve bouwweken heeft de samengestelde eenheid behoorlijk wat neergezet. Een greep hieruit:
- het bouwen van verschillende houten dakconstructies op bestaande cascobouw;
- het bouwen van twee treinperrons (1 met Hesco's en 1 met een houten balkconstructie);
- het bouwen van een voetgangersbrug bestaande uit 40ft en 20ft containers;
- het uitbreiden van een tunnelnetwerk met rioolbuizen en verstevigde ingegraven 20ft containers;
- het aanleggen van een *combat road*.

KRIJT ALS GRONDSTOF

De *combat road* bleek een grote uitdaging. Niet alleen omdat er meer dan 4000m3 materiaal verwerkt moest worden in 4 dagen tijd, maar voornamelijk omdat er moest worden gewerkt met 'krijt'. Dit materiaal heeft de bijzondere eigenschap water erg goed vast te houden. Daardoor verandert de grondstof, indien nat verwerkt, in een substantie die te vergelijken is met een mix van halfdroog beton en drijfzand. Het duurt vervolgens een aantal weken tot maanden(!) voordat het materiaal geheel is uitgehard. Dit alles vergde het nodige aanpassingsvermogen van zowel de ontwerpcapaciteit en het GWW-peloton zelf. Maar uiteindelijk zijn deze werkzaamheden na een aantal dagen en nachten hard doorwerken geklaard.

Constructielas

ADVANCED CONCEPT

Het constructiepeloton had zijn eigen uitdagingen. Door de instroom van nieuw personeel miste men de nodige kennis en kunde. Daarom was een aantal collega's van het Advanced peloton onder bevel gesteld bij het constructiepeloton, zodat zij de nieuwelingen konden begeleiden en ondersteunen bij de bouw. Een mooie toepassing van het 'Advanced-concept', zoals dit binnen de constructiecompagnie wordt gehanteerd. Dit principe is ook toegepast bij onder andere de collega's van 112 en 414. Deze pelotons werden bij diverse bouwwerkzaamheden ondersteund door de OPC van het Advanced Peloton.

STAALBOUW

Voor de lassers van de compagnie was er ook het nodige te doen. De bouw van één van de dakconstructies sprong daarbij in het oog, omdat in het kader van staalbouw een constructielas diende te worden gemaakt. Een aantal dragende I-profielen bleek namelijk te kort afgeslepen en paste niet meer over de overspanning heen. De keuze was de balken te vervangen door houten balken met de juiste lengte (wat extra materiaal/ wachttijd en dus geld zou kosten) of om aan de I-profielen een verlengstuk te lassen. Dit laatste is het geworden. De compagnie had gelukkig een goede lasser binnen de gelederen die goede lassen kon leggen en de compagniestaf het vertrouwen gaf om de profielen alsnog te gebruiken. De constructiegenie is dus gebaat bij lassers met de juiste kwaliteiten en certificeringen.

RACCORDEMENT

De compagniestaf kwam ook voldoende aan haar trekken. Terwijl de oefening op volle toeren draaide, kregen zij een planningsopdracht voor spoorwegbouw; de specialiteit van de Bevers. Er moest een *Rail Port of Embarkation* (RPOE) worden ontworpen en gepland. De RPOE werd in samenwerking met een externe specialist van Prorail zo gedetailleerd mogelijk uitgewerkt. Mede dankzij de eigen AutoCAD tekenaar binnen de staf, resulteerde dit in een prachtig eindproduct.

Het spoorhuisje

In het kader van de specialiteit spoorwegbouw had de compagniestaf tevens contact met het Franse spoorbouwpeloton van 51 (FRA) Geniecompagnie: kruisbestuiving van kennis. Helaas voor de compagnie bleef het deze keer bij een demonstratie (van het materieel) van de Franse collega's, maar er werd al snel duidelijk dat er genoeg kansen liggen om samen te werken. De eerste daarvan diende zich aan het eind van de oefening al direct aan. Het spoor bij het raccordement in Suippes was in een dermate slechte staat dat een trein dreigde te ontsporen. Dat moest worden hersteld. De compagnie mocht samen met de Fransen een spoorschouw doen om een inschatting te maken van de noodzakelijke werkzaamheden. Jammer dat het daadwerkelijk ondersteunen bij het herstel niet mocht; een kwestie van verantwoordelijkheden.

Omdat alle projecten blijvend waren, moesten er na de bouw kloppende tekeningen komen van alle constructies, inclusief de aangebrachte wijzigingen; de *as-built* tekeningen. Hier zijn de tekenaar en de verkenners druk mee bezig geweest aan het eind van de oefening. Alle projecten werden keurig ingemeten en de tekeningen zijn compleet gemaakt, zodat een nette overdracht aan de Franse collega's mogelijk werd.

Na ruim twee weken te hebben gebouwd bleek 102 glansrijk de test te hebben doorstaan en was het weer tijd om huiswaarts te keren. Uiteindelijk zijn mens en machine veilig teruggekeerd en kijken we terug op een geslaagde oefening.

Van manschap tot compagniescommandant; iedereen werd geprikkeld en heeft zijn eigen uitdagingen gekend, maar door een goede samenwerking en inzet van de compagniestaf en alle subeenheden staat er nu een prachtig resultaat. Daar kunnen we als Bevers en Regiment Genietroepen trots op zijn. Sodeju! ‖

RRR: VLIEGSTRIP-REPARATIE ONDER TIJDSDRUK

18 maart 2016 Séchault, Frankrijk | De dag is nog maar net begonnen, maar het is al druk aan de poort van het gebombardeerde vliegveld. Rijen bouwmachines, vrachtwagens en diepladers van verschillende landen staan gereed. Een Frans verkenningsvoertuig rijdt als eerste de vliegbasis op, langs de meest essentiële gebouwen, gevolgd door een shovel. Dan naar de vliegstrip. Daar slingert het verkenningsvoertuig van links naar rechts om de baan goed in kaart te kunnen brengen. Eventuele uxo's zijn zo van meerdere hoeken te bekijken en daardoor makkelijker te herkennen. Uxo's met een kleine explosieve lading kunnen met een dozerblad weggeschoven worden, of met een shovel verplaatst. Voor grotere ladingen wordt de EOD ingezet...

Tekst ‖ Tweede luitenant Jonathan Prins, C-GWWpel-103Constrcie

De hele tijd rijdt een gepantserde shovel achter het eerste voertuig aan. De commandant staat naast de bestuurder en hij bedient tevens een 7.62 grendelgeweer. Niet bedoeld voor nabijbeveiliging, maar voor het neutraliseren van uxo's. Na enige uren is de verkenning gereed en krijgen de veldpelotons van de *Genie de l'Air* het teken: de reparaties aan de vliegstrip kunnen beginnen! Iedereen voelt de tijdsdruk, want aan het eind van de dag moet de Nederlandse C-130 kunnen landen. Zo begint de internationale oefening met Frankrijk, Groot-Brittannië en Nederland. Drie weken oefende een detachement van 103Constrcie met twee man van 11Gncie er bij. Alle missies zijn tegenwoordig op enige manier

afhankelijk van luchttransport. Zeker voor aanvragen met een hoge prioriteit (*medevac*, medicijnen, essentiële reserveonderdelen) zijn we van deze LOC afhankelijk. Dit betekent ook dat de vliegstrip een lonend doel is. Een beschadiging kan een opdracht in gevaar brengen. Maar ook het gebruik zelf kan schade en slijtage opleveren. Dus moet er capaciteit zijn om onderhoud en reparaties uit te voeren; in elk scenario.

Bij de Franse landmacht, l'Armeé de terre, is een geniebataljon gespecialiseerd in dit werk. Deze Genie de L'air houdt zich bezig met zowel reparatie als aanleg van verharde en onverharde vliegstrips. De verschillende missies en Franse nationale vliegvelden leggen een grote druk op de eenheden binnen de Genie de L'air, en samenwerking met de Britten en 103 Constructiecompagnie wordt dan ook erg gewaardeerd.

Bij de Britten is de *Rapid Runway Repair* (RRR) capaciteit anders verdeeld. Via een rotatieschema neemt steeds een andere genie-eenheid deze taak op zich. De werkdruk wordt zo verdeeld, maar de kennis moet daardoor vooral geborgd worden bij een kenniscentrum. Internationaal is er slechts beperkte capaciteit om vliegstrips te onderhouden en aan te leggen.

In Nederland is deze taak ondergebracht bij 103 Constructiecompagnie. We kunnen dit maar beperkt in Nederland zelf trainen; er is namelijk (nog?) geen vliegstrip beschikbaar voor oefendoeleinden. Een *combined* training met Franse of Britse eenheden geeft niet alleen toegang tot geschikte oefenterreinen, maar maakt ook kennisuitwisseling mogelijk.
De drieweekse oefening zoals die nu is uitgevoerd, is dan ook zeker niet de laatste. De plannen voor een vervolg staan al in de pen. De afgelopen oefening heeft zich vooral gericht op het herstellen van verharde vliegstrips. Het volgende doel van 103 is het volledig aanleggen van een onverharde baan, de zogeheten *dirtstrip*. Inmiddels is er een plan om vliegveld Deelen te gebruiken als oefengebied voor ons om binnen Nederland te kunnen trainen in het aanleggen van een dirtstrip. En dat op een locatie waar de ondergrond en dimensies van het terrein aansluiten bij een strip zoals in Mali! Verder kunnen de *pathfinders* van 11 AMB en de piloten van 336 Squadron op deze strip TALO-operaties in elke mogelijk denkbaar scenario en omstandigheid oefenen. Wordt dus vervolgd.
Internationale samenwerking is *hot* en noodzakelijk. Om budgetten efficiënt te kunnen inzetten, om samenwerking in uitzendgebieden gemakkelijker te maken en om kennis uit te wisselen. Door samen te werken hoeft niet ieder land alle capaciteiten zelf in huis te hebben. ‖

Franse manschappen aan het werk om de kraters te repareren

Een groep gaat fiberglas matten over een krater slepen

Een krater is uitgezaagd en uitgegraven waarna de bodem in lagen wordt verdicht. Een kleine krater zoals deze kan in vier uur gerepareerd worden.

WERKEN BIJ UNMAS

Als je dit artikel leest, ben ik (Marino) inmiddels alweer terug van uitzending MINUSMA[1] waar ik heb gewerkt als *Counter-Improvised Explosive Devices* (C-IED) adviseur bij de *Verenigde Naties* (VN) binnen *United Nations Mine Action Service* (UNMAS). Ik ben genist en op dit moment werkzaam bij de Explosieven Opruimingsdienst Defensie (EODD).

Tekst ‖ Majoor Marino Verhaar

In deze uitzending heb ik ervaren dat elke militair die een relatie heeft met explosieven kennis moet hebben van UNMAS. Na het lezen van mijn verhaal weet je waarom en zul je hoogstwaarschijnlijk mijn mening delen.

Wat is er dan zo belangrijk aan UNMAS?
Het doel van UNMAS is zeer belangrijk! UNMAS is namelijk opgericht in 1997 als een sectie van het departement voor *Peacekeeping Operations* van de VN, om de wereld te helpen met het vrij maken van landmijnen, *UneXploded Ordnance* (UXO), *Abondoned Explosive Ordnance* (AXO) en *Explosive Remnants of War* (ERW) inclusief clustermunitie. Inmiddels is deze doelstelling uitgebreid door recentere terroristische dreigingen en ervaringen met *Improvised Explosive Devices* (IEDs) tijdens peacekeeping missies en humanitaire missies. Hierdoor heeft UNMAS ook haar doelstellingen uitgebreid met IED *threat mitigation*. Veel landen gebruiken hiervoor de term C-IED.

Welke landen ondersteunt UNMAS dan allemaal?
Op dit moment ondersteunt UNMAS ruim 40 landen en is fysiek aanwezig met een programma in 17 van deze landen. Mogelijk komt daar op korte termijn Oekraïne bij als 18e land.
Op de wereldkaart kun je zien welke landen dat zijn. Gekeken naar de landen waar UNMAS actief is, is de kans zeer groot dat een missie met Nederlanders vaak zal samenwerken met en ondersteund wordt door UNMAS.

Wie werken er bij UNMAS?
Het personeel van UNMAS bestaat voor ongeveer de helft uit ex-militairen met de achtergronden *combat engineer*, EOD en C-IED. De andere helft is civiel personeel *(contractors)* die de doelstellingen van UNMAS graag wereldwijd willen behalen. De helft van de *contractors* komt uit het land waar UNMAS wordt ingezet. In Mali werken er daadwerkelijk heel veel Malinezen waardoor er een goede integratie is met de bevolking. Ik ben een uitzondering op de regel en ben de enige militair en werk dus als enige met wapen en in militair tenue.

Kan ik bij UNMAS gaan werken?
Iedereen kan zich aanmelden voor UNMAS. Het is een sollicitatie bij de VN. UNMAS is altijd geïnteresseerd in ex-militairen met ruime ervaring en kennis van explosieven, C-IED, detectie (search), identificatie, neutralisatie (veiligstellen) en/of exploitatie van explosieven. De meeste ex-militairen zijn daarom vaak wat ouder en beheersen extra talen zoals Engels, Frans, Spaans of Arabisch.

Maar wat doet UNMAS dan precies in Mali?
Op dit moment is Mali het grootste programma van de 17 landen waar UNMAS actief is en ook het meest complexe door het multidimensionale en geïntegreerde karakter van onder andere MINUSMA, BARKHANE[2], EUTM[3], EUCAP[4], UNPOL[5], UNDSS[6] die bestaan uit personeel van heel veel VN landen en diverse andere VN organisaties zoals WFP, UNHCR, OCHA, UNICEF en CERF. Daarnaast zijn er een hoop Non Govermental Organisaties actief. Mali is vergeleken met Nederland ongeveer 30 keer zo groot maar qua inwoneraantal net iets kleiner. Het is verdeeld over 8 regio's (Gao, Kayes, Kidal, Koulikoro, Mopti, Ségou, Sikasso en Timboektoe. De hoofdstad Bamako is een district en staat los van de regio's.

Het *headquarters* (HQ) van UNMAS ligt net als het Force HQ van MINUSMA in de hoofdstad Bamako. Daarnaast is UNMAS fysiek aanwezig in de regio's Gao, Kidal en Timboektoe. Deze regio's worden centraal aangestuurd vanuit het *Joint Operation Centre* (JOC) in GAO.
UNMAS hangt net als FHQ en UNPOL onder de missie MINUSMA en helpt niet alleen troepen van MINUSMA maar ook FAMa[7], nationale politie en gendarmerie van Mali met alles op het gebied van explosieven. De ondersteuning van UNMAS richt zich primair op:

- Advies: coördinatie & doctrine van search, EO, IED en *weapon ammunition management* (WAM);
- Training: tactieken, technieken en procedures;
- Mentoring;
- Voorkomen van slachtoffers (materieel);
- Leveren van IED capaciteit: personeel, *Explosive Detection Dogs* (EDD).

UNMAS traint bijvoorbeeld infanterietroepen van MINUSMA, FAMa, nationale politie en gendarmerie op basic search, EOD, IEDD, WAM en C-IED awareness en verstrekt ook de benodigde materialen zoals detectoren, *hook & line sets, Unmanned Ground Vehicles* (UGV) en *Armed Personel Carriers* (APC's) en zorgt ook voor het onderhoud en het beheer. Daarnaast ondersteunt UNMAS ook de EOD/IEDD HQ van de FAMa in de hoofdstad Bamako die op termijn alle EOD/IEDD incidenten moet gaan coördineren in Mali.

Tot slot zorgt UNMAS ook voor goede verslaglegging van alle incidenten en heeft daar een eigen database voor. UNMAS krijgt daardoor veel verschillende verzoeken om IED gerelateerde informatie te delen, die organisaties kunnen gebruiken voor *lessons learned* en *lessons identified*.

Wat doe ik dan in Mali als C-IED Advisor?
In theorie adviseer en coördineer ik namens UNMAS met FHQ, maar in de praktijk werk ik 50% voor FHQ voor chief U3-5 branch en 50% voor UNMAS. Ik adviseer en coördineer niet alleen tussen UNMAS en FHQ, maar ook tussen andere elementen met C-IED gerelateerde capaciteiten zoals met de C-IED analist binnen ASIFU[8] en ISRCOY[9], de C-IED coördinator van de FAMa HQ EOD/IEDD in Bamako, C-IED advisor NLD SOLTG, het SWE Weapon Intelligence Team (WIT), DEU EOD/WIT, G3/G5/G7/JOC van SHQs, EOD coördinator EUTM, Exploitatie coördineren van UNPOL en small arms analist van JMAC[10]. Naast adviseren en coördineren schrijf ik daadwerkelijk mee aan het Concept of Operations (CONOPS) C-IED, Standard Operating Procedures (SOP) C-IED, EOD/IEDD & EXPLOITATIE, C-IED TTP *handouts (IED Threat Mitigation No1, Search No2, Exploitation No3)* en maak ik mij ook druk om *Task Orders* (TO) om EOD en WIT in te zetten waar nodig.

Kan ik ergens een filmpje vinden over UNMAS?
Er zijn zeker een paar interessante filmpjes te vinden. Elke grote organisatie probeert een beroemde woordvoerder te vinden om het belang van de organisatie breder onder de aandacht te brengen over de gehele wereld. De bekende UNMAS woordvoerder *(global advocate)* is Daniël Craig, alias James Bond 007.
Ik kan goed UNMAS verwoorden maar 007 is daar veel beter in. Dus kijk eens naar de twee korte bovenstaande filmpjes voordat je dit tijdschrift dicht slaat.

http://youtu.be/VCZVew2XpG4

http://youtu.be/gM5EDfzmnCk

Heeft UNMAS een app waar ik iets kan leren over explosieven?
UNMAS heeft inderdaad een app gelanceerd. De app is bedoeld om elk individu wereldwijd training te geven in *awareness* en *understanding* van *explosive threats* (landmines, UXO, ERW en IEDs). Iedereen moet zich wel registreren, maar daar is een reden voor want met de app kun je ook een melding maken van een *explosive ordnance*.

Deze melding gaat naar een centraal punt, de C-IED Advisor in New York, waar de melding in behandeling wordt genomen. In ontwikkelingslanden kan deze tool het verschil al maken, want smartphones, internet en 3G/4G zijn zelfs in ontwikkelingslanden vaak al doorgevoerd. De app is verkrijgbaar voor Android en voor iOS en vind je met de

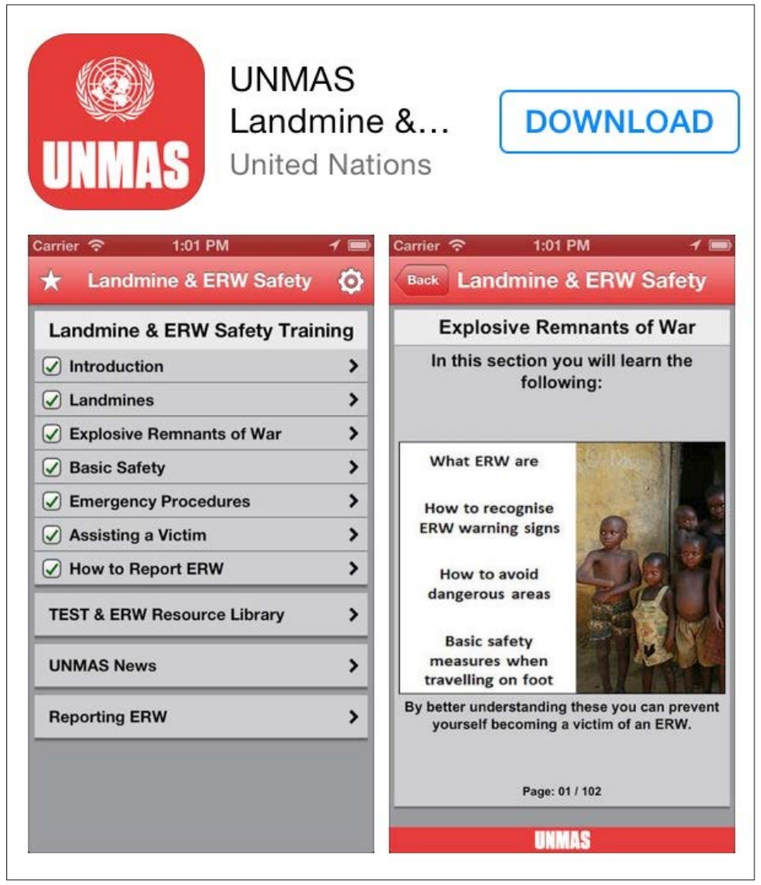

zoekterm UNMAS. Hiernaast zie je hoe de app eruit ziet. Zoek het gelijk maar even op en installeer hem op je telefoon, voordat je het vergeet. Op een ander moment kun je er rustig naar kijken en je eventueel registreren.

Eigenlijk wil ik wel wat meer van UNMAS weten...

Dat is altijd mogelijk. Daarom heeft UNMAS de website www.unmas.org.
Hier kun je veel meer informatie vinden. Onder het kopje PROGRAMMES kun je elk van de 17 landen naar keuze aanklikken voor specifieke informatie wat er in dat land gebeurt op het gebied van explosieven en wat UNMAS daar doet.
Je bent natuurlijk ook altijd welkom om met mij een bak koffie te drinken bij de EODD in Soesterberg (daar werk ik het komende jaar nog) om wat dieper in te gaan op dit onderwerp.

Ik bedank jullie in elk geval voor het lezen en hoop dat jullie net zo enthousiast over UNMAS zijn als ik.
Vind je nu ook niet dat je op de hoogte moet zijn van UNMAS? ‖

1 MINUSMA is een Franse afkorting en staat voor Mission multidimensionnelle intégrée des Nations Unies pour la stabilisation au Mali.
In het Engels betekent dat United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali.

2 De Fransen zijn in 2013 begonnen met de operatie SERVAL en daarna met de operatie BARKHANE.

3 Europese Unie Training Missie (EUTM) in Mali is een multinationale militaire trainingsmissie om het Malinese leger op te leiden en te hervormen.

4 Europese Unie EUCAP in Mali is een Europese missie met experts om in Mali de capaciteiten te vergroten van de veiligheidsdiensten (Gendarmerie, Police nationale, Garde nationale).
Deze experts geven advies en training en helpen een veiligheidsstrategie te ontwikkelen. Ook richt de missie zich op het creëren van een gecoördineerde aanpak tegen terrorisme en criminaliteit.

5 United Nations Police (UNPOL) concentreert zich op een functionerende politieorganisatie in Mali door training en advisering van de veiligheidsdiensten, met als langetermijndoel de structurele versterking en hervorming van het Malinese politie- en justitieapparaat.

6 United Nations Departement for Security and Safety (UNDSS) is verantwoordelijk voor specifieke dreigingsanalyses tegen VN-infrastructuur.

7 FAMa staat voor Forces armées et de sécurité du Mali en zijn de Malinese militairen.

8 All Sources Information Fusion Unit (ASIFU) is verantwoordelijk voor inlichtingen die kunnen leiden tot eigen activiteiten, zodat bedreigingen tijdig kunnen worden voorkomen en kansen worden uitgebuit.

9 Intelligence, Surveillance and Reconnaissance (ISR) compagnie.

10 Joint Mission Analysis Centre (JMAC) is verantwoordelijk voor analyses voor het strategische niveau.

CONSTRUCTIEGENIE
IN EEN VERANDERENDE WERELD

Bij de commando-overgave op 8 juli vorig jaar heb ik aangegeven dat ik de koers van mijn voorganger zal voortzetten. De tijd heeft echter niet stil gestaan waardoor het, in de huidige en toekomstige tijdsgeest, noodzakelijk is om te kijken naar mogelijkheden voor verbetering en doelmatigheid. Daarom ga ik in dit artikel in op die tijdsgeest en omstandigheden die de randvoorwaarden scheppen voor de taken en organisatie van 101 Geniebataljon. Daarna zoom ik in op de wijzigingen die al zijn doorgevoerd en die nog op de rol staan. Doel van het artikel is enerzijds om een discussie aan te wakkeren die misschien wel geniebreed gevoerd moet worden. Anderzijds hoop ik hiermee aan te geven waar ik met het bataljon heen wil, om zo de kans te vergroten dat we de zelfde kant uit gaan.

Tekst ‖ Luitenant-kolonel Peter van Sorgen, C-101 Geniebataljon

FOCUS OP DE OOSTFLANK

Uit de media en de koers van onze minister wordt duidelijk dat Nederland zijn focus meer en meer verlegt richting een hernieuwde dreiging uit het Oosten. Dit blijkt o.a. uit de geïntensiveerde samenwerking met Duitsland, maar ook uit de behoefte die is verwoord in de 'Van der Staaij-gelden'. Hoewel misschien niet iedereen is overtuigd dat de Russische president Putin na de Krim ook zijn hand zal leggen op de Baltische Staten of andere voormalige Oostbloklanden, is afschrikking sinds de Tweede Wereldoorlog wel het wondermiddel voor duurzame vrede gebleken. Afschrikking werkt echter alleen als deze geloofwaardig is. Omdat de focus de afgelopen jaren vooral gericht was op Afghanistan, Irak en onlangs Mali, wordt bij oefeningen, met een focus op *combat*, duidelijk dat we in sommige bezuinigingen en reorganisaties zijn doorgeschoten. Daar waar de pagnbats zich al weer een tijdje oriënteren op *combat*, roept dat ook vragen op voor 101Gnbat. Gedurende de Koude Oorlog hielden de pagncien zich vooral op in de eerste verdedigingslijn en was het brigade-achtergebied en de tweede en derde verdedigingslijn vooral het domein van het geniebataljon. Betekent dit dat 101Gnbat zich, gezien de hernieuwde focus op *combat*, meer moet richten

Kamp Castor in Gao, Mali mei 2016

op het openhouden van de LOC's in het achtergebied en het inrichten van de verdediging? Of is dit 'oud denken' en is er een compleet nieuwe wijze van optreden nodig om onze toekomstige hybride tegenstander het hoofd te bieden?
Als dit het geval is, hoe ziet dit er dan uit en wat betekent het voor bijv. onze doctrine, organisatie en training?
We kunnen in ieder geval concluderen dat de focus op *combat* een duidelijke impact heeft op de taken, organisatie en werkwijze van het bataljon, maar dat nog onduidelijk is hoe deze er uit zien.

FOCUS OP DE ZUID(-OOST)FLANK

Een tweede dreiging voor Nederland en Europa komt uit de zuidflank van Europa, waar in de Sahara-Sahelregio terrorisme, islamisering, illegale handel, piraterij en immigratiestromen hoogtij vieren. Verder zijn de conflicten in Irak en Afghanistan nog steeds niet geslecht en zal ook het conflict in Syrië de komende jaren nog de nodige aandacht van Europa eisen. Daarmee is een Nederlandse inzet in het Midden- en Verre-Oosten, alsook Afrika, niet uitgesloten. Binnen deze dreigingen ligt de rol van het bataljon eerder in de bouw van basis- en vluchtelingenkampen en zijn de taken gericht op de constructie van horizontale en verticale infrastructuur. Dit ligt volledig in lijn met hetgeen waarvoor we op dit moment trainen, maar ook met hoe we zijn georganiseerd.

Lkol Peter van Sorgen, commandant 101Gnbat

De taken die aan deze dreigingen zijn gerelateerd, zijn alle in het compendium van de genie beschreven, inclusief *combat support*-taken als wegherstel en het graven van opstellingen. Als de manoeuvre dus meer traint in een *combat*-scenario, ligt het voor de hand dat 101Gnbat in deze lijn meegaat. Het stelt ons voor de vraag welke consequenties dit heeft voor de componenten van het militair vermogen (conceptueel, fysiek en mentaal), maar vooral ook hoe we kunnen switchen tussen de uitvoering van de huidige taken en bijv. het inrichten van een verdediging, wegherstel detachementen en achtergebiedsoperaties. Op dit moment heeft 105Gncie Waterbouw al diverse oefeningen uitgevoerd en in de planning staan, die een verschuivend accent naar *combat* support weerspiegelen. Samen met de manoeuvre oefenen de pontonniers river crossing operations in het kader van de opmars. Hierbij zoeken zij noodzakelijkerwijs de samenwerking met internationale partners; bij voorkeur met de Duitsers.

Ook 103Constrcie, met de focus op dirt strips en rapid runway repair (RRR), houdt rekening met ondersteuning van de manoeuvre bij o.a. een *initial entry* en zoekt daarom de samenwerking met Franse en Britse partners. Duidelijk is dat de technische kennis en kunde, voor de aan *combat* gerelateerde taken, in het bataljon aanwezig zijn. Doctrinair zijn mogelijk wel aanpassingen vereist en daarnaast is het verstandig om binnen 101Gnbat ook de kennis van en kunde in bijv. mijnen, vernielingen en versperringen nieuw leven in te blazen. De taak blijft globaal hetzelfde, alleen de focus, de omstandigheden en het geweldsspectrum wijzigen. Het komt daarom vooral aan op aanpassingsvermogen en flexibiliteit in het omklappen van een constructie-organisatie naar een gevechtsondersteunende organisatie, waarbij ook de omslag in mindset niet mag ontbreken. Levert de hernieuwde focus op *combat* echter ook noodzakelijke organisatorische en procesmatige wijzigingen op? Mijns inziens niet direct, omdat de *combat*-taak misschien wel de *most dangerous Course of Action* (COA) is, maar niet de most likely. Een permanente focus op *combat* zou naar mijn mening dan ook leiden tot het inboeten op kennis en kunde op constructiegebied, omdat de tijd immers maar één keer besteed kan worden. De focus op constructie blijft in het kader van security en PSO immers noodzakelijk. Wel is te verwachten dat we in de toekomst periodiek moeten aantonen dat we naar *combat support engineering* kunnen omklappen om ook de afschrikking in de genieketen geloofwaardig te maken. Nauwe afstemming met de pantsergeniebataljons en de manoeuvrebrigades en geregeld samen oefenen en trainen is daarom wenselijk en zal een plaats in het jaarlijkse oefen- en trainingsprogramma moeten krijgen.

DE TAAK BLIJFT GLOBAAL HETZELFDE, ALLEEN DE FOCUS, DE OMSTANDIGHEDEN EN HET GEWELDSSPECTRUM WIJZIGEN.

Toch hebben de recente en toekomstige wijzigingen binnen het bataljon niet zozeer met de dreiging van doen, maar eerder met doelmatigheid, effectiviteit en professionaliteit. Vragen die hierbij opkomen zijn:

1. Hoe komen we structureel af van de opleidingsdruk binnen het bataljon (MBO) en krijgen we sneller het personeel opgeleid?
2. Hebben we de huidige bouwketen wel zo efficiënt en effectief ingericht?
3. Hoe verkorten we de ontwerp- en bouwtijd van basiskampen en houden we de onderhoudsinspanningen en kosten hiervan beperkt?

(AD 1) OPLEIDINGSDRUK MBO

Inmiddels zijn maatregelen genomen ter invulling van de eerste vraag. Op verzoek van de compagniescommandanten is in januari 2016 de opleidingsritmiek veranderd van blokken van maximaal een maand per compagnie naar blokken van drie tot vier maanden. De effecten die we hiermee nastreven zijn minder afstemmingsverlies en meer rendement uit de opleidingstijd en de eerste ervaringen met 103Constrcie zijn bemoedigend.
Concreet ontstaat hierdoor, binnen de gereedstellingsritmiek van totaal 18 maanden, een periode van 6 maanden 'Operationele Gereedheid' (OG), daarna een periode van 6 maanden waarin functiewisseling, afwikkeling van uitzendingen en MBO plaatsvinden, gevolgd door 6 maanden opwerken naar OG. In de laatste periode is het streven dat de compagnie als geheel kan opwerken naar OG. De nieuwe planning heeft als bijkomend voordeel dat de druk op het dienstreisbudget afneemt. Ook kan gewoon (ouderschaps)verlof genoten worden en is er ruimte voor overige activiteiten; e.e.a. natuurlijk binnen de gegeven randvoorwaarden.

VEVA

Een tweede voorgenomen aanpassing betreft de VeVa. In lijn met de uitkomsten van de evaluatie VeVa door de CDS, heb ik in de Genieraad gevraagd om de studierichting Onderhouds- en Verbouwbedrijf (MBO-2) om te vormen naar vier afzonderlijke studierichtingen: Bouwkunde, Elektrotechniek, Installatietechniek en Grond-, weg- en waterbouw.

De ervaring met de eerste VeVa-instroom is immers dat het personeel erg gemotiveerd en leergierig is, maar dat hun MBO diepgang mist om als constructiegenist aan de slag te gaan. Een gevolg hiervan is dat instromend personeel, na plaatsing bij het bataljon, alsnog een MBO-2 in één van de vakrichtingen moet volgen waardoor het OTCGenie tegen de stuitnokken van zijn capaciteiten loopt.

Op de VeVa meteen een MBO-2 in één van de vakrichtingen geven, heeft tot voordeel dat:

1. het personeel opgeleid op functie komt en dus direct beschikbaar is voor zijn taak;
2. er tijdens de functieduur meer rendement uit de opleiding gehaald wordt;
3. het personeel maar één MBO-opleiding volgt i.p.v. twee en dit, naast opleidingstijd, een aanzienlijke kostenbesparing met zich meebrengt;
4. er capaciteit op de PPS beschikbaar komt voor andere opleidingen.

Wegherstel tijdens oefening Engineer Victory in Mourmelon, maart 2016

Ongetwijfeld zijn er ook nadelen. Zo is de diepgang van de huidige VeVa weliswaar minder, maar geeft het wel een basisoriëntatie in de andere vakdisciplines. Ook vergt de verandering waarschijnlijk een hoger opleidingsniveau van de instructeurs op de Beroeps Praktijkvorming (BPV). Het is overigens ook niet zo dat hierdoor alle MBO-opleidingen overbodig worden. Op het moment dat een soldaat doorstroomt naar een korporaalsfunctie, blijft een MBO-3 noodzakelijk. Dit is tevens het geval voor de doorstroom naar de KMS of een kansrijke uitstroom naar de civiele arbeidsmarkt.
Welke inhoud de verschillende vakdisciplines krijgen, is nog onderdeel van studie. Ook wordt bezien hoe de verhoogde uitstroom na het behalen van de MBO-3 beperkt kan worden. De haalbaarheid van de aanpassing VeVa hangt in grote mate af van het overleg met de ROCa en het Ministerie van Onderwijs en de effecten ervan worden pas twee tot drie jaren na implementatie zichtbaar. Eind 2016 hoopt men een plan voor aanpassing van de VeVa voor te leggen aan de Genieraad.

(AD 2) VERSTERKING BOUWKETEN

De aanpassingen in de MBO en VeVa hebben geen wezenlijke impact op de organisatie en procedures van het bataljon. Toch spelen er binnenkort ook op dit gebied enkele veranderingen. Eerder stond de 'reinrassige' groepsindeling naar vakgroep al ter discussie. Bij de vorige reorganisatie zou hier vanwege synergie voor gekozen zijn, maar de meerwaarde die dit zou opleveren, wordt niet door alle commandanten gedeeld. Naar mijn mening is hierin echter geen goede of slechte keuze te maken en daarom laat ik dit over aan de keuze van de CC. Om die reden is 103Constrcie onlangs overgegaan naar gemengde geniegroepen.

Een meer fundamentele keuze betreft de organisatie en processen die gekoppeld zijn aan de bouwketen. Op dit moment speelt Geniewerken (GNW) hierin – van verkenning tot oplevering – een voorname rol, die de vraag oproept waar hun mandaat start en eindigt en waartoe de compagnieën, de bataljonsstaf, GNW en de verkenningsgroepen op aarde zijn. Binnen deze componenten zijn er veel processen die elkaar overlappen, zoals verkenningen, bouwplanning en controle, waardoor verantwoordelijkheden niet duidelijk zijn belegd.
Wat betreft de taken en organisatie wil ik 'terug naar de oorsprong'. Daarbij zie ik 101Gnbat als een aannemer met meerdere bouwdivisies en een eigen ontwerpdivisie die ook ontwerpen maakt voor andere aannemers (11 en 41Pagnbat en 11Gncie LMB). Deze analogie heeft als consequentie dat de compagnieën meer verantwoordelijkheid en taken in de uitvoering krijgen, waarbij GNW namens de commandant de zaken controleert die essentieel zijn voor de veiligheid en stabiliteit van de constructies. De focus voor GNW verschuift hierdoor meer naar ontwerpen. De eindverantwoordelijkheid voor de kwaliteit en esthetiek blijft uiteindelijk liggen bij de compagniescommandant. GNW adviseert de commandant over veiligheid, Arbo & Milieu en de ontwerpen en tekeningen van GNW blijven het leidende principe.

Het terugkeren naar de oorsprong gaat ook gepaard met het losweken van de logistieke component en het Waterboordetachement (WTB-det).
Beide vertekenen de ware grootte van de ontwerpcapaciteit en hoewel het WTB-det technisch georiënteerd is, heeft het geen directe relatie met ontwerpen. Bij de ontvlechting van het WTB-det ligt de directe aansturing door C-Ststcie voor de hand. De logistieke ondersteuning van GNW (LogOst) zal op termijn ondergebracht worden onder eenhoofdige leiding van de S4. Hierdoor ontstaat bij de S4 een integrale verantwoordelijkheid voor alle logistieke processen, die zowel de materieellogistiek, de constructielogistiek alsook de bevoorrading en het beheer aanstuurt. Deze maatregel moet binnen de logistieke processen leiden tot meer eenduidigheid en synergie met inbegrip van een beter beheer en control. Een afgeleid aspect, van het versterken van de bouwketen, is de wijze waarop omgegaan wordt met verkenningen. Dit betreft de groepen van de sectie S2 en de compagnieën. Het is mijn intentie om gelijktijdig met de bouwketen, ook de verkenningsketen tegen het licht te houden. Door de groepen meer in te zetten voor constructieverkenningen en gebruik te maken van standaardrapportages, streven we naar meer doelmatigheid.

Enerzijds betekent dit dat, tijdens het OATDOEM-proces, de informatiebehoefte beter in kaart gebracht moet worden en anderzijds dat de verkenningsgroepen zich meer specialiseren in het verkennen van constructieopdrachten en basiskampen. GNW moet op basis van de rapportages in staat zijn een geïntegreerd ontwerp te maken. Zo ver zijn we nu nog niet, maar het is wel een stip aan de horizon.

(AD 3) VERKORTING ONTWERP- EN BOUWTIJD

Het laatste element in het kader van de versterking van de bouwketen betreft de standaardisering van de ontwerpen en de rol hierin van GNW. Vaak wordt, in de aanloop naar een missie, het wiel opnieuw uitgevonden en worden nieuwe concepten ingebracht. De ervaring leert ons echter dat dit juist het moment is waarop de tijd schaars en de druk hoog is. Door standaardontwerpen op te stellen voor alle functionaliteiten binnen een basiskamp, kunnen we meer gericht opleiden en trainen wat voorkomt dat we, voorafgaande aan missies, alsnog crash-opleidingen en trainingen moeten volgen. Ook voor de verwerving heeft het gevolgen omdat leveranciers pas op het moment van aanbesteden met het nieuwe ontwerp geconfronteerd worden. Standaardontwerpen openen daarom de deur naar het werken met afroepcontracten, wat goedkoper is en een snellere uitrol van de missie mogelijk maakt. Standaardontwerpen bieden daarnaast de mogelijkheid om voorafgaande aan missies sneller een schetsontwerp en begroting te overleggen, wat winst oplevert in de besluitvorming en de afstemming met de gebruikers.Versterking van de rol van GNW is noodzakelijk omdat in het bouwproces één partij moet waarborgen dat alle subsystemen in een basiskamp op een effectieve en efficiënte wijze een plaats krijgen en de instandhoudingslast na de realisatie beperkt blijft.
Dit sluit aan bij de filosofie van *systems engineering*, wat uitgaat van het principe dat een subsysteem moet passen in het overkoepelende systeem. De laatste jaren constateren we echter dat krijgsmachtdelen zelf leading zijn bij de uitrol van kampen, maar ook dat de noodzakelijke afstemming tussen de DOPS, de DMO, Matlogco en GNW niet optimaal is. Dit heeft onherroepelijk gevolgen voor de effectiviteit en efficiëntie, maar leidt er ook toe dat niet met een *life cycle costing* benadering naar de bouw van het kamp gekeken wordt.

> ZO VER ZIJN WE NU NOG NIET, MAAR HET IS WEL EEN STIP AAN DE HORIZON.

AFSLUITING

Uiteindelijk moet het bataljon zowel bij *combat* als bij *security* en PSO in staat zijn horizontale en verticale constructies te bouwen. Niet voor onszelf, maar voor de gebruikers. In die zin is een kamp of een constructie een effectbrenger die ten dienste staat van het behalen van de opdracht. Alle wijzigingen die ik in dit artikel voorstel moeten garanderen dat we constructies sneller, beter, veiliger en doelmatiger bouwen.
Professionaliteit, flexibiliteit en aanpassingsvermogen stellen ons in staat de opdracht uit te voeren als het tegen zit of de situatie anders is dan verwacht. Het maakt ons de genisten met een *can do* mentaliteit die zo kenmerkend is voor ons regiment. ‖

OP HERHALING 2016

Herbeleef de militaire dienstplicht met een knipoog!

Dit jaar is het 20 jaar geleden dat in augustus 1996 de laatste dienstplichtige militair de kazerne uit liep. Het Nederlandse leger bestond vanaf die tijd alleen uit vrijwilligers. De hele Nederlandse defensie is vanaf toen in handen van beroepskrachten gekomen.

Hiermee kwam een einde aan een lange traditie. Honderdduizenden burger-jongemannen hebben als dienstplichtigen in het leger of een ander krijgsmachtdeel gediend. Hierdoor was defensie een duidelijk deel van de maatschappij. De oproep liep geleidelijk terug en op het laatst werd nog maar 10% daadwerkelijk opgeroepen voor militaire dienst.

Op Herhaling is een evenement met als thema de naoorlogse Militaire Dienstplicht. Het geeft de bezoekers een indruk van wat de dienstplicht betekende. Het is een evenement voor de hele familie van oud tot jong. Het begint bij de keuring waar iedereen een militair paspoort ontvangt. Er zijn demonstraties, ritten met oude legervoertuigen en activiteiten waar iedereen aan mee mag doen.
Een belangrijk deel is de grenspassage van West naar Oost waar de tijd van toen herleeft. De confrontatie met de Oost-Duitse grenswacht doet authentiek aan en denk eraan dat je je militair paspoort gereed houdt. Meedoen is niet verplicht, maar wel leuk en leerzaam. Voor de jeugd is het natuurlijk reuze spannend. De ouderen zullen vooral herinneringen ophalen en dan komen de sterke verhalen vanzelf. Op Herhaling vind plaats rond het Geniemuseum te Vught op zaterdag 22 en zondag 23 oktober. Beide dagen geopend van 10:00-17:00 uur.

Het Geniemuseum bezit de Historische Verzameling Geniemateriaal. Het gereedschap van de mineurs en sappeurs die kasteelwallen ondermijnden in de late middeleeuwen. De pontonniers en bruggenbouwers die het leger van Napoleon tijdens de Russische veldtocht over de rivier de Berezina hielpen. Tot aan het materiaal dat gisteren en vandaag door de Genie gebruikt wordt. Het Geniemuseum ligt vlakbij het Nationaal Monument Kamp Vught, dat in dat weekend ook open is. Op de historische locatie kunt u een deel van het voormalige concentratiekamp Herzogenbusch uit de Tweede Wereldoorlog bezoeken.
Hierbij krijgt u een indruk wat het betekent om de vrijheid te verliezen.

Op Herhaling wordt georganiseerd door de stichting Bravo Compagnie, de Historische Genie Verzameling en het Regiment Genietroepen met medewerking van Dienstplicht Koude Oorlog, VLGH, Badger, Bartje Cie, RDM en vele anderen.

De Regimentscommandant van de Genietroepen nodigt alle oud-genisten en zeker de dienstplichtig oud-genisten uit om een kijkje te komen nemen.

Op Herhaling wordt dit jaar voor de vijfde keer georganiseerd.

Vrijheid is niet vanzelfsprekend.
www.opherhaling.nl ‖

WITTE ANJER

TEKEN VAN HERKENNING EN ERKENNING

Het is kwart voor zes in de morgen. De wekker speelt weer zijn herkenbare deuntje van Fleetwood Mac. Nog een beetje moe van de vorige avond, sta ik op en na een heerlijke opfrissende douche begin ik aan het ontbijt. Snel eet ik mijn boterham met pindakaas met een warme bak koffie. Daarna snel mijn DT aan en in de auto naar Den Haag. Er hangt nog wat mist en het is nog niet bepaald warm, maar hier en daar komt een zonnetje al door als teken van de schitterende dag die ik voor mij heb.

Tekst ‖ Kolonel Gert-Jan Kooij

Het is nu al weer enkele weken geleden dat ik naar de Veteranendag in Den Haag ben geweest: in DT! Iedereen draagt met trots zijn uniform en daarop, links boven de medailles: de Witte Anjer. Als symbool voor onze veteranen ontstaan op 29 juni 1940. Op die dag kwamen in Nederland Oranjegezinde Nederlanders bijeen om de verjaardag van onze prins-gemaal te vieren. Vlaggen werden uitgestoken en standbeelden van leden van ons Koninklijk Huis werden onder bloemen bedolven. Een verbod op de Nederlandse vlag volgde en de Witte Anjer werd het symbool van het Nederlandse verzet. In 2005 werd de Witte Anjer geïntroduceerd als symbool van erkenning en waardering voor onze veteranen.
De Veteranendag wordt geopend door de minister-president in de Ridderzaal. Speeches worden afgewisseld met persoonlijke, emotionele verhalen van Roy, Joey en Arjan. Persoonlijke verhalen van drie jonge veteranen die na hun missies een omslag gemaakt hebben in hun leven. Dit alles muzikaal ondersteund door een militair orkest waarbij de liedjes van Anneke van Giersbergen snijden door de zielen van de vele veteranen. Daarna vindt op het Binnenhof een medaille-uitreiking plaats aan een groep militairen die onlangs op missie is geweest. Een diverse groep, landmachters, luchtmachters, marine-mensen en marechaussees die hebben gediend in verschillende missiegebieden.
Manschappen, onderofficieren en officieren: allemaal soldaten van en voor ons land. Gewone mensen die er voor kozen om misschien toch wel een beetje bijzonder te zijn. Prachtige woorden van onze minister raken de harten van onze militairen. Ze citeert enkele zinnen uit de brief van de 15-jarige Aisha Mahamed die de schrijfwedstrijd Veteranendag heeft gewonnen. Rake woorden uit het hart gesproken. Waardering voor de vele veteranen die in vele landen, in vele conflicten dienden om een eind te maken aan een conflict, strijdende partijen te scheiden of gewoon om mensen te helpen.

Inmiddels is het zonnetje doorgebroken. Militairen lopen door de Haagse straten. Onder luid gejuich paraderen zij over de afgezette route rond de Hofvijver. Een defilé met meer dan 5000 militairen, gevolgd door historische en moderne legervoertuigen. Langs deze route staan duizenden mensen, jong en oud, groot en klein, dik en dun. Één overkomst kenmerkt hen allemaal. Ze spreken hun waardering uit voor deze militairen. Iedereen heeft wel een beeld bij wat deze militairen hebben meegemaakt. Sommige herinneringen zijn oud, komen voort uit de Tweede Wereldoorlog. Andere herinneringen zijn verser. Beelden van gevallen militairen die terugkomen naar Nederland. Een kist met daarop het rood-wit-blauw als symbool van onze verbondenheid. En dan die veteranen... Velen hebben de dienst al verlaten maar ook velen zijn nog actief dienende militairen. Velen dragen hun uniform, oud of nieuw, met daarop de verschillende medailles en vooral de Witte Anjer. Niet als versiering, maar als teken van herkenning en erkenning. De waarde van de medaille zit vooral in diegene die hem gegeven heeft. Die erkent en waardeert daarmee namelijk de militair, de veteraan die een deel van zijn leven, en soms zijn gehele leven, heeft ingezet voor de vrede en veiligheid in de wereld. Allemaal zijn ze vrijwillig naar Den Haag gekomen, allemaal genieten ze van deze herkenning, erkenning en waardering: borst vooruit en kin omhoog. Maar hier en daar ook een traan om al het leed dat ze hebben meegemaakt. Persoonlijk leed of leed van hun collega's. Sommigen raakten gewond en sommigen gaven hun leven.

Ogen staren in de verte, alsof de menigte soms even niet aanwezig is. Iedereen heeft wel een herinnering, soms goed, soms slecht. Maar deze dag doet hen goed. De ogen die staren in de verte slaan eerst neer maar dan toch weer naar de warmte van het publiek. Met trots dragen ze hun uniform. Het zou best wat vaker mogen. ‖

VVRG VOLOP IN BEWEGING

OOK DE AFGELOPEN MAANDEN IS ER WEER GENOEG GEBEURD IN VETERANENLAND. DE VVRG IS VOLOP IN BEWEGING.

Tekst || Majoor Jan Boot, bestuurslid VVRG

In februari is in Utrecht de ISAF herdenkingsdienst gehouden. Een twintigtal genieveteranen reisde af naar het Tivoli te Utrecht. Hier werd een indrukwekkende, muzikale en verhalende herdenkingsdienst gehouden. Persoonlijke verhalen van ISAF veteranen werden, ondersteund met foto- en videomateriaal, op een indrukwekkende manier verteld. De verhalen en beelden gaven veel herkenning en brachten ons terug naar kostbare herinneringen. De muzikale invulling van de dienst bestond uit -ook voor een jonge veteraan- mooie moderne stukken die gespeeld werden door het Johan Willem Friso orkest en optredens van sergeant Dennis Kroon.

ISAF herdenkingsdienst; moment stilstaan bij herinneringen

REGIMENTSJAARDAG

In de voorbereiding van de Wapendag Genie speelt de VVRG een steeds grotere rol. Ook werden (post)-actieve veteranen meer zichtbaar tijdens de ceremonie door hun plaatsing bij het bankje vlakbij het geniemonument. Veel veteranen wisten de stand van de VVRG te vinden waar zij op vertoon van hun veteranenpas een gratis VVRG-polo kregen uitgereikt. De polo, gedragen op een spijkerbroek met als hoofddeksel de baret, is ook een van de tenuen dat gedragen mag worden tijdens het defilé op de Landelijke Veteranendag. Ook dit jaar was het weer gezellig en wat opvalt is dat elk jaar het aantal post-actieve veteranen toeneemt. De regimentsjaardag is een perfecte plek om op een eenvoudige manier oude kameraden te ontmoeten!

En de VVRG zit niet stil. Inmiddels wordt, op voorspraak van de VVRG, tijdens carrière cursussen van zowel onderofficieren als officieren aandacht geschonken aan de wijze waarop het veteranenbeleid is geregeld binnen ons regiment en wordt gesproken over de taken, verantwoordelijkheden en mogelijkheden van leidinggevenden aangaande veteranenzorg.

En op 25 juni was de VVRG uiteraard aanwezig bij de Landelijke Veteranendag in Den Haag. Een verslag staat verderop in dit nummer. Op 28 juni zijn de "eerste vrijwilligers" bij elkaar gekomen en hebben zij onder leiding van de elnt b.d. Henny Radt een voorlichting gekregen over hun taken. Deze mannen gaan bij de diverse eenheden een dag per week de commandant ondersteunen in het opzetten en uitvoeren van een veteranenbeleid.

WHAT'S NEXT?

De komende maanden zullen er wat wijzigingen in het bestuur plaatsvinden. Gelukkig hebben de sergeanten-majoors Danny Westra en Ronald Rikkers zich beschikbaar gesteld voor functies binnen het bestuur. Tijdens de Algemene Ledenvergadering, welke in oktober/november in Wezep gehouden wordt, zal hierover gestemd worden. Tijdens deze ALV zal het bestuur ook de taken en doelstellingen van de VVRG voor een groter publiek nader kenbaar maken.

Eén van die doelstellingen is het ondersteunen van eenheden bij het organiseren van reünies. De VVRG zal derhalve ook aanwezig zijn bij de door 41Pagnbat te houden reünie in september m.n. om ook daar aanspreekbaar te zijn voor veteranen. Tot slot: De VVRG probeert u zo goed mogelijk te informeren over veteranen gerelateerde aangelegenheden.

Regimentsjaardag; oude tijden herleven, laagdrempelig en hoog reüniegehalte

1e vrijwilligers voor de eenheden v.l.n.r. Elnt bd Henny Radt - 11Gncie AASLT, Aooi bd Toine van Boxtel - OTCGenie, Kap bd Jan Eilander - 101Gnbat, Maj bd Henny van Vliet - 41Pagnbat, Kap bd Jan Wolterink - 11Pagnbat

> WAT OPVALT IS DAT ELK JAAR HET AANTAL POST-ACTIEVE VETERANEN TOENEEMT.

Heeft u een vraag en of suggesties, schroom niet, mail naar: genieveteranen@gmail.com ||

Voor de meest actuele nieuwtjes, check onze facebookpagina:
www.facebook.com/VeteranenRegimentGenietroepen

Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG)
Opgericht op 14 mei 2008
Van Brederodekazerne te Vught.
Statuten ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter
Kolonel b.d. drs. ing. T.J.J. de Vries

Secretaris
Luitenant-kolonel b.d. ing. J. Stienstra

Penningmeester
Luitenant-kolonel b.d. R. Dijkhoff

Bestuursleden
Majoor J.J. Boot
Majoor b.d. J.C.P. Janse
Kapitein b.d. H.J. Wolterink
Eerste luitenant b.d. H.T.M. Radt
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens

Adviseur RGT
Regimentsadjudant F. Schiltman

Secretariaat
De Strekel 26, 8332JN Steenwijk
Email: secretaris@vvrg.nl

Coördinator 'Nuldelijns' hulp
Majoor b.d. D.C.P. Janse

Veteranenloket
Heeft u als veteraan zorg nodig of heeft u vragen? Het Veteranenloket is 24 uur per dag, 7 dagen bereikbaar. Ook voor familieleden. Website: www.veteranenloket.nl

Digitale Sociale Kaart Veteranen
De Digitale Sociale Kaart Veteranen (DiSKv) geeft een overzicht van de organisaties, diensten en voorzieningen speciaal voor veteranen en hun relaties. Website: www.disk-veteranen.nl

Facebook: www.facebook.com/VeteranenRegimentGenietroepen
Website: www.vvrg.nl

FOTO HERINNERINGEN VETERANEN

Kpl-1 Kylie Beijers, Engineer Task Group Mali 3: September 2014, Gao - Mali. 1 Vrouw - 64 mannen. Veel kunnen doen met zo weinig, dankbaar zijn voor wat we hebben. Saamhorigheid staat op nummer 1.

Sgt-1 b.d. Martin Hilkhuijsen, SFIR-5: December 2004, grens Irak – Saoedi Arabië. Alpha groep 1e Peloton 11 Geniecompagnie Air Assault.

Sgt-1 b.d. Martin Hilkhuijsen, SFIR-5: December 2004, Al Khidr - Irak. "Kids United" Alpha groep 1e Peloton.

Sgt-1 b.d. Martin Hilkhuijsen, Dutchbat III: April 1995, Kalesija – Bosnië Herzegovina. Als korporaal Martin Hilkhuijsen.

Adj b.d. Wicher Venema, Dutchbat I: Geniepeloton onder leiding van Bart Linsen en opc Wicher Venema met laatste vrijwillige dienstplichtigen.

Adj b.d. Hans Nijhof, KFOR-2: Januari – juni 2000, Prizren "De Bauhof" – Kosovo. Met wijlen Christ Arts, Hans Nijhof, Ton Schouwenaars en Willem van Logten. Dankbare herinneringen aan een mooie tijd met (uiterst links) de te vroeg overleden Adjudant Chris Arts.

Sld-1 b.d. Michael Looij, ISAF: Kerst 2007, Tarin Kowt – Uruzgan. Geniecompagnie TFU-5 in het uitzendgebied. Voor niemand is het leuk om met Kerst niet bij familie te zijn. Deze foto vind ik geweldig omdat ik hier bij iedereen een lach op hun gezicht kon toveren.

Maj Sander de Wit, Engineer Task Group Mali 2: juli 2014, Kamp Castor Gao – Mali. Als de compagniescommandant en de plaatsvervangend compagniescommandant motorrijders in hart en nieren zijn, wordt elke kans aangegrepen om te cruisen op iets wat maar lijkt op een motor.

Kpl-1 b.d. Hendrik Yntema, TFU-5: februari 2008, omgeving Tarin Kowt – Uruzgan. Deze foto is van de Charlie groep, 1e Peloton Geniecompagnie TFU-5 onder bezielende leiding van sergeant Martijn van Brenk. Inzet van de Afghan National Army vond ik altijd heel erg dubbel. Ze strijden naast je, en toch zijn het de eersten die worden ingezet bij gevaar... Soms handig dat ze geen ROE hadden. Op de foto: Paul de Leeuw, Tom Holtslag, Manuel da Cruz en ikzelf.

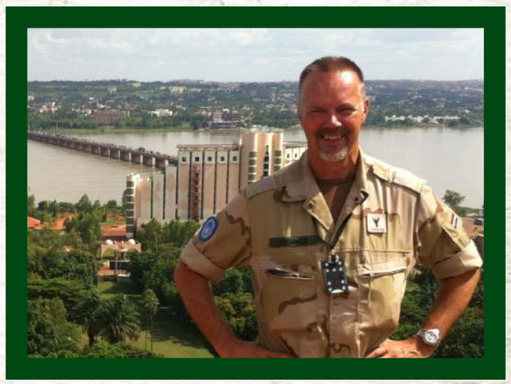

Lkol Albert Horlings, ASIFU: Augustus 2014, Bamako – Mali. Als commandant ISRcoy in 2014 vanuit Gao, Mali op bezoek bij het hoofdkwartier van MINUSMA in Bamako. Grotere tegenstelling kun je binnen eenzelfde missie niet voorstellen. Vanuit het tentenkamp van camp Castor naar een 5 sterren hotel met zwembad en golfbaan en met uitzicht op de river de Niger.

Kpl-1 b.d. Alex Ausma, TFU-1: Augustus 2006, omgeving Tarin Kowt – Uruzgan. Onze groep bijna compleet. Met pelotonscommandant Geerten ter Braak, Michael Heule, Bauke Bouma, Johannes Visser, en de later omgekomen groepscommandant Willem Dijkstra.

Kpl-1 b.d. Mark Westerdijk, Dutchbat II: Simin Han – Bosnië Herzegovina. Werkzaamheden in de buurt van OP Tango 02 met Bravogroep 2e Peloton 11 Geniecompagnie Air Assault.

Sgt-1 b.d. Bart Duijmelinck, KFOR 2: Maart 2000, Omgeving Prizren – Kosovo. Hier een foto waar ik met veel plezier en spanning aan terug denk. Was een 2000 ponder gevonden in ons vak, die ik samen met de EOD op het springterrein in Kosovo heb begraven en vernietigd. Was een mooie ervaring, vooral omdat een 2000 ponder niet vaak voorkomt om te vernietigen.

Maj b.d. Daan Janse, UNTAC: 1993, de route van Sihanoukville naar Phnom Phen - Cambodja. Met mijn auto over de kop omdat in een bocht een tegenligger aan de verkeerde kant van de weg reed. Gelukkig raakte slechts één van de 5 inzittenden licht gewond.

Kpl-1 b.d. Pauline Visser, Macedonië -Kosovo/Albanie , 1999-2000. 102 Constructie! Super tijd met super mensen! Vrienden voor het leven sodeju!

Adj b.d. Aalt Dokter, SFOR-4: zomer 1998, Vitez - Bosnië Herzegovina. Gezin van de winkelier in vloerbedekkingen. Het meisje (Inez) schrok en rende weg toen ik in de zaak van haar vader zat, dacht dat wij hem kwamen halen. Later is alles goed gekomen zo te zien.

SAPPEURS BANEN DE WEG TIJDENS NLVD

De Landelijke Veteranendag 2016 trok dit jaar weer duizenden veteranen en dankbare burgers naar Den Haag. Met het Malieveld als verzamelplaats, start-, en eindpunt van het defilé én feestlocatie is Den Haag een uitstekende locatie voor een dergelijke dag. De weergoden waren ons dit jaar gunstig gezind wat leidde tot veel publiek en een ontzettend goede sfeer.

Tekst || Majoor Jan Boot, actief dienende veteraan

Ons regiment was weer goed zichtbaar met twee detachementen, een elk jaar in aantal groeiend post-actief veteranendetachement en een detachement wat bestond uit nog in actieve dienst zijnde veteranen. In navolging van ons regiment beschikken inmiddels vele andere wapens en dienstvakken over een marketentster. Tijd voor invoering van een nieuwe traditie waardoor het RGT zich kan onderscheiden, moet onze RA gedacht hebben. De tijdens de Wapendag gepresenteerde sappeurs in traditioneel tenue 'baanden ook tijdens het defilé de weg' voor de beide detachementen,

VETERANEN & OUDGEDIENDEN

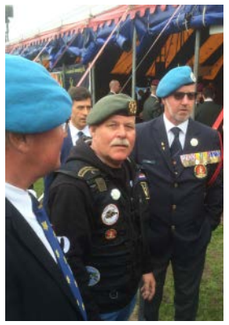

waarbij hun tenue en woeste baarden leidden tot veel positieve aandacht.
Ook de KODIAK, die kort na aanvang van het defilé tussen de beide detachementen invoegde, wist het woeste karakter van ons regiment met veelvuldig motorgebrul te onderstrepen en als klap op de vuurpijl werd het Mineurslied op meerdere momenten, en in het bijzonder bij het passeren van de Koning, uit volle borst op indrukwekkende manier gezongen. Na het defilé was er op het Malieveld een goede sfeer waarbij weer vele hartelijke groeten en glazen bier werden uitgewisseld.

Onze CDS wist ons ook weer te vinden en gezamenlijk werd wederom ons Mineurslied gezongen, de gemaakte video van ons zingen is ondertussen viral gegaan op internet ;-).

Ook oude vriendschappen werden weer geactiveerd, oude koeien uit de sloot gehaald en sterke verhalen werden nog sterker naarmate de dag vorderde.
Kortom, een bijzonder geslaagde dag! ||

BEN JIJ ER VOLGEND JAAR OOK BIJ?

Mark Westerdijk, de man achter "Je bent Genist als…"

VETERAAN
HOE IS HET JE VERGAAN?

Wie kent de facebookpagina "Je bent een Genist als" niet? Een facebookpagina die nu alweer enkele jaren online is en bijzonder populair is (1550 likes). Een unieke pagina omdat het vooral alle genie gerelateerde nieuwtjes van de facebookpagina's van allerlei genie-eenheden haalt en onderbrengt op 1 facebookpagina. En, niet te vergeten, lekker informeel is, ruimte heeft voor een grap en een grol, plus ruimte biedt om allerlei oude-koeien-uit-de-sloot-foto's te plaatsen. Kortom, tijd om de man achter deze pagina te ontmoeten voor een interview.

Tekst ‖ Majoor Jan Boot, bestuurslid VRG

Telefonisch leg ik contact met Mark Westerdijk, de man achter de pagina en oud-genist van 11 Geniecompagnie Air Assault. We spreken af op de regimentsjaardag om daar een interview af te nemen. En dat blijkt een grote misrekening... Want Mark is een spontane energieke kerel die snel contact legt, zo blijkt al snel. Voor Mark, vergezeld door maat Jasper, ook oud-genist en uitzending Santici gedraaid, is het de eerste keer op de Wapendag Genie en al snel blijkt dat de combinatie spontaniteit, het herkennen van veel oude bekenden, smakelijk bier en een goede sfeer roet in het eten gooit. Weg interviewstructuur, gewoon lekker praten en feesten, een prima keuze blijkt na telefonische evaluatie. Een paar dagen na de Wapendag bel ik Mark om toch nog maar wat gestructureerd met hem te praten.

Woonachtig in Barendrecht met partner Miranda en 2 kids, Tim en Nova en werkzaam als zelfstandig aannemer, blijkt al snel dat we het hier hebben over een Genist pur sang. Recht voor zijn raap, vol energie, levend onder het motto "Hard werken is hard ontspannen". Na uitgekeken te zijn op de schoolbanken van de MTS lokt het avontuur. Mark heeft geen zin meer in het saaie burgerleven, actie is wat hij wil. In 1993 begint Mark dan ook bewust zijn loopbaan bij defensie, bij de net opgerichte Luchtmobiele Brigade en is een van de eerste mensen die de AMOL doorloopt. Een fysiek zware opleiding met veel afvallers, maar bovenal leuk en avontuurlijk. Vanwege zijn technische achtergrond wordt Mark rechtsreeks bij 11 Geniecompagnie geplaatst, in de Bravogroep van het 2e peloton. Deze groep bestaat uit Michel Schagen, Maurice Schuitemakers, Emiel van Delft, Martin Rijnbeek ,Johnny Brown en kieperchauffeur Richard Lampe.

Bravo groep 2e peloton, Simin Han

Na het doorlopen van diverse opleidingen waaronder viertonner, YPR en Schlaugboot, vertrekt hij in 1994 naar Simin Han in Bosnie om deel te nemen aan de missie Dutchbat II.

In Simin Han ondersteunt de B-groep van het 2e peloton de infanterie en zijn ze geplaatst op kamp Simin Han en OP Tango 2. De taken bestaan voornamelijk uit het in standhouden van het kamp en de OP, waarbij veel constructiewerkzaamheden worden verricht. Er worden prefabs, bunkers en extra observatieposten gebouwd. De omstandigheden in het gebied en de gebeurtenissen die plaatsvinden maken diepe indruk op Mark. Heftige gebeurtenissen zoals het lijden van de bevolking, maar ook positieve ervaringen zoals het helpen van de bevolking met *Quick Impact Projects* (QIP's), zoals het opknappen van een weeshuis, en de goede sfeer vormen hem als mens. Na terugkomst gaat Mark opnieuw een opleiding in. Hij heeft het voorrecht om samen met Mark Gordijn als een van de eerste bouwmachinisten van 11 Geniecompagnie te worden opgeleid. Uiteraard slaagt Mark met glans en al snel mag hij weer op (individuele) uitzending. Als lid van een logistieke rotatie (Lima 14) en later overgaand in IFOR is hij gestationeerd op Santici en werkzaam in Santici, Busovaca, Novi Travnik en Donji Vakuf, waar hij weer een aantal genisten ontmoet; Jos van t' Erve, Gerben Naves en maatje Jasper van Herwijnen zijn de maten waarmee hij met heel veel plezier samenwerkt. Zijn taken bestaan uit het herstellen van wegen, ondersteunen bij de bouw van bunkers en het bemannen van *'De bar onder de leeuw'*. Mark kijkt met een ontzettend goed gevoel terug op deze uitzending, waarbij hij vooral heeft genoten van de werkzaamheden en de goede sfeer.

De maten van Lima 14/ IFOR Santici

Bij terugkomst in Nederland gebeurt er iets met Mark; na een aantal jaren vooral operationeel te hebben gewerkt en veel zelfstandigheid te hebben genoten wordt hij geconfronteerd met de vredesbedrijfsvoering die een eenheid kenmerkt als ze niet op uitzending is.
Mark heeft moeite om zijn draai hierin te kunnen vinden, hij mist de zelfstandigheid, het avontuur en besluit de dienst te verlaten. Hij vindt snel werk, maar heeft moeite met het werken in loondienst. Hij mist vooral de vrijheid van handelen, de zelfstandigheid en kameraadschap en besluit een rigoureuze keuze te maken. Bewust van terugkerende zaken zoals hang naar avontuur, zelfstandigheid en vrijheid, besluit hij met zijn achtergrond in zowel de bouw als genie, om ondernemer te worden. Zijn energie en creativiteit maken hem al snel bekend en aangezien Mark energie voor tien heeft besluit hij zijn takenpakket uit te breiden. Niet alleen bouw en onderhoud, ook verhuur van vastgoed en merchandising krijgen zijn aandacht.

Toch blijft de hang naar de genie elke keer weer terugkeren en na het zoeken op google komt Mark tot de conclusie dat er heel veel facebookpagina's van eenheden zijn, maar geen geniepagina die alles bij elkaar brengt met, kenmerkend voor Mark, een knipoog naar humor. Aldus besluit Mark de facebookpagina "Je bent een Genist als" te lanceren waar hij berichten en geniegerelateerde nieuwtjes verzamelt. De formule blijkt goed te zijn, want met ongeveer 1500 likes mag je behoorlijk tevreden zijn. Bewust heeft Mark gekozen om ALLE genienieuwtjes, van welke eenheid dan ook, te verzamelen, want voor Mark is er geen verschil tussen genisten. *"Wij zijn allemaal genist, verbonden aan het Regiment. Wij zijn allemaal harde werkers, tikkeltje lomp, houden van een feestje en zijn eerlijk. Dat is niet eenheidsafhankelijk"*. Een prachtige insteek die perfect aansluit bij de regimentsgedachte.

Zelfstandig ondernemer

Met maat Jasper op de Wapendag

Dit jaar was de eerste keer dat Mark aanwezig was op de Wapendag. Hij kijkt terug op een fantastische dag waar hij weer ontzettend heeft genoten van het regimentsgevoel, het weer zien en praten met mede genisten, de oude koeien die met bekenden uit de sloot zijn gehaald en weer het 'geniegevoel' beleven. We ronden het gesprek af en ik stel hem natuurlijk weer de klassieke vraag, *"Voel je je veteraan?"*. Met een aan de andere kant van de lijn bijna voelbare trots, antwoordt hij volmondig JA en geeft aan trots te zijn op ons regiment en het feit dat hij zich met medegenisten heeft mogen inzetten tijdens missies. Hij heeft veel mooie en indrukwekkende ervaringen opgedaan die hem gevormd hebben tot wie hij nu is.

Mark, bedankt voor het leuke interview en tot volgend jaar, sodeju! ‖

GESPOT OP DE WAPENDAG

WIE: Adjudant b.d. Toine van Boxtel, opgekomen in 1974 bij de Koninklijke Marechaussee. In 1978 begonnen op de KMS, aansluitend Genie.

DIENSTMATEN: Adjudant Martin van Veldhoven, Eerste Luitenant Nico Stip, Adjudant Joep Beljaars.

LOOPBAAN: Startfunctie genie groepscommandant bij de roemruchte 11 Pantsergeniecompagnie in Ermelo. Vervolgens instructeursfuncties bij o.a. het Opleidingscentrum Rij en de Bruggenschool. Als sergeant verkenningen geplaatst bij 101 Geniegevechtsgroep te Wezep. Als sergeant-majoor werkzaam geweest als smoo bij 105 Brugcompagnie, instructeur VTO officieren Genie, waarnemend C-Instructiegroep Sappeurs en hoofd Vakgroep Genievoertuigen op de Machinistenschool. Tenslotte als adjudant werkzaam geweest in de kernstaf 41 Pantsergeniebataljon en de sectie 3 van dit bataljon. Zijn loopbaan sloot Toine af bij het Kenniscentrum.

UITZENDINGEN: Kosovo, KFOR 1 en Uruzgan met PRT-3

MARKANTE HERINNERINGEN AAN UITZENDINGEN

Terugdenkend aan zijn missie in Kosovo herinnert hij zich een aantal opvallende gebeurtenissen; zo begon de missie uiterst discutabel aan de grens met Kosovo. Het konvooi waarin Toine verplaatste mocht de grens van Kosovo niet oversteken omdat ze nog niet waren voorzien van wapens. Deze bevonden zich nog aan boord van een Hercules die helaas met motorstoring vast stond op…..Eindhoven. Bij het uiteindelijk binnenrijden van Kosovo maakte de enorme schade die was veroorzaakt door de vele bombardementen en beschietingen grote indruk op hem, net als de primitieve omstandigheden waarin zij de eerste weken moesten werken. Een kale vlakte (kreeg de naam Canuba Hill) waarop een paar lintjes waren neergelegd, gaf aan waar het personeel de pubtentjes moest opzetten. Daar waar de leefomstandigheden van de Nederlandse militairen na een aantal weken prima was, gold dit absoluut niet voor de erbarmelijke omstandigheden waaronder de lokale bevolking moest zien te overleven. Ook dit maakte diepe indruk op Toine. Na de nodige ellende te hebben meegemaakt in Kosovo kreeg Toine in Uruzgan te maken met de directe gevolgen van het oorlogsgeweld aldaar. Veel collega's kwamen in korte tijd om als gevolg van IED aanslagen of noodlottige ongevallen. De Nederlandse troepen vormden een kleine, hechte gemeenschap en het sneuvelen van collega's was dan ook een gevoelige klap. Het gevoel iets te hebben gedaan voor de Afghaanse bevolking om leefomstandigheden te verbeteren geeft hem nog steeds een goed gevoel.

WAAROM AANWEZIG OP DE WAPENDAG

Door de ervaringen opgedaan tijdens missies en de mooie loopbaan blijft Toine de behoefte hebben om verbonden te blijven aan het Regiment Genietroepen. Wat hem aanspreekt is het totale programma. Vooral over de opzet van het ceremoniële deel, met als vernieuwend element de Sappeurs als begeleiding van de vaandelwacht, de leuke geniewaardige spelen en uiteraard de goede (feest) sfeer in de eindmiddag en avond die elk jaar beter lijkt te worden.

HOOGTEPUNT VAN DE DAG

Tijdens het ceremoniële deel waren het de sappeurs die onderscheidend waren en hem een extra gevoel van trots gaven. Voor wat betreft het middag- en avondprogramma maakten de spontane ontmoetingen met bekenden de dag helemaal compleet. Toine wil nog even kwijt dat hij graag volgend jaar nog meer post-actieve veteranen op de regimentsjaardag zou willen ontmoeten, zeker ook de jongeren. De regimentsjaardag is in zijn beleving een hele makkelijke mogelijkheid om met oude bekenden een mini reünie te organiseren.

Toine in Uruzgan

VETERAAN ZIJN BETEKENT VOOR MIJ

Toine dacht dat het niet zoveel betekende voor hem tot hij erbij stil ging staan wat voor een gevoel van trots en verbondenheid er bij hem omhoog komt als hij terugdenkt aan zijn missies.
Toine is nu bestuurslid van Stichting Veteranen Hart van Brabant. De stichting spant zich in voor veteranen in de gemeente Tilburg en omliggende gemeentes. De stichting heeft als doel de gemeentes werk uit handen te nemen bij het organiseren van regionale veteranendagen en op haar beurt staan de gemeentes hen bij met het verkrijgen van vergunningen en de financiering. Daarnaast organiseert de stichting een maandelijkse veteranennetwerkborrel waarbij hem opvalt dat het aantal jongeren toeneemt. Ook biedt de stichting de mogelijkheid om tegen gereduceerde prijzen evenementen te bezoeken zoals een wedstrijd van Tilburg Trappers (ijshockey), theaterbezoek (Meisje met de blauwe hoed) en volgende maand Guus Meeuwis. Tenslotte begint hij na de zomervakantie als eerste vrijwilliger veteranen bij het OTC Genie. ‖

REÜNIE

UNIFIL 44PAINFBAT GENIEPELOTON UN-POST 7-16 AL YATUN

Vught, vrijdag 3 juni 2016, Ontmoetingsruimte De Brug, Geniemuseum

Matje van de Laar had net als in 1986 en 2009 deze reünie georganiseerd. Als een kleine Sherlock Holmes had hij met behulp van o.a. oude adressenlijsten, internet, telefonades en het Veteranen Instituut 29 van de 32 veteranen kunnen traceren. Hij kan zo bij de AIVD gaan werken, hij vindt zelfs nog mensen die in de bak zitten.

Tekst ‖ Een onbekende veteraan die tot september 2019 onbekend wil blijven

Het merendeel kwam opdagen, maar helaas hadden 6 veteranen hun vakantie al geboekt anders was de opkomst ruim 80% geweest. De reünie is exclusief voor de lichtingen 79-6, 80-1, 80-2 en 80-3 met het bijbehorende kader.
Dit vanwege het feit dat iedereen elkaar kent en minimaal 2 maanden met elkaar in Libanon heeft gediend. Geen onbekende gezichten dus op de reünie. De ontvangst was vanaf 14.45 uur in ontmoetingsruimte De Brug bij het Geniemuseum. Beheerder, veteraan adjudant b.d. Peter de Jong, ontving het gezelschap met een kopje koffie en een heerlijk gebakje, gesponsord door Martien van den Boogaard.
Om 15.45 uur deelde Matje de huishoudelijke mededelingen mee en gaf duidelijk te kennen dat het niet de bedoeling was dat de eersten bij aanvang BBQ alle spareribs op hun bordjes zouden scheppen en zo de laatsten geen spareribs zouden hebben. Hij zou ze persoonlijk weer van het bordje van deze rioolratten pakken en deze reeds geroosterde ribs uitdelen aan de laatsten.

VVRG ONDERSTEUNT REÜNIES VAN VETERANEN

Ook de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG) werd voor hun ondersteuning bedankt. Tevens werd er spontaan besloten om in de eerste helft van september 2019 (over 3 jaar) de volgende reünie te plannen. Na deze

Van links naar rechts: Matje van de Laar, Piet Cuperus, Harrie Grisel, William Koolmees, Marcel van den Broek, Richard Schlüter, Bert Muntinga, Hennie Manakker, Zeger Brinkman, Leo van Ardenne, Kees Jans, Jos Belgers, Martien van den Boogaart (hoed), Jan de Groot, Hans Riepe

Veteranen met partner

duidelijke toespraak vertrok het gezelschap naar het Geniemuseum waar een rondleiding door veteraan adjudant b.d. Jo Hugens verzorgd werd. Deze heeft zelf ook bij het Geniepeloton in Libanon gediend. Voor de meesten die in 1980 zijn opgekomen was het Regiment Genietroepen tot nu toe alleen een woord op papier. Mede door de rondleiding en toelichting van Jo Hugens en waarom de VVRG is opgericht, is bij meerdere veteranen nu wel een soort verbondenheid met het regiment ontstaan omdat ze nu zien wat het regiment voor 'zijn' veteranen doet. Misschien zien we er een paar volgend jaar op de Wapendag.

Voor aanvang van de rondleiding schonk Jos Belgers namens zijn firma een polo van de VVRG met het regiments- en veteranenlogo aan iedere deelnemende veteraan. Voorwaarde was wel dat iedereen staand vrije hand het mineurslied moest zingen. Matje had de tekst en

Rotatiefoto lichting 80-1 in Libanon. Boven van links naar rechts: Jan Berends, Kees Jans, Martien van de Boogaart, Jacko Tops, Marinus de Vries, Matje van de Laar, Jos Belgers. Onder van links naar rechts: Jan de Groot, Leo van Ardenne, Willem van Dijk, Leo de Vos, Hennie van de Manakker, Bert Muntinga

muziek al van tevoren gemaild zodat het een geweldig spektakel werd, rijp voor het volgende Eurovisie songfestival voor dummy´s. Tijdens de rondleiding stond opeens veteraan Zeger Brinkman op de stoep, die met zijn vrouw even spontaan

De veteranen van lichting 80-1 reünie 2016
Boven van links naar rechts: Kees Jans, Martien van de Boogaart, Matje van de Laar, Jos Belgers. Onder van links naar rechts: Jan de Groot, Leo van Ardenne, Hennie van de Manakker, Bert Muntinga

uit Israël was komen overvliegen om bij de reünie te zijn. Tegen 17:00 uur begon de BBQ waar Matje persoonlijk toezicht hield om eventueel een paar rioolratten te kunnen snaaien, helaas tevergeefs. Martien van den Boogaart had een paar hele mooie luxe salades opgemaakt en geschonken.

GEZELLIGE BBQ EN FEESTAVOND

Na de BBQ vroeg Matje nog een keer de aandacht en deelde mede dat Joost de Jong, die er helaas niet bij kon zijn, € 100 gesponsord had met als voorwaarde dat de 'Wild Rover', een van onze lijfliederen, gezongen moest worden. Deze opdracht werd luid en duidelijk uitgevoerd. Mede dankzij Peter de Jong en Jo Hugens die de bar-, hand- en spandiensten verrichtten werd het een schitterende avond.

Matje heeft nog wel voor de dames ' Klein Marleentje' gezongen zodat ook onze partners weer op de hoogte zijn van de anatomie van het vrouwelijke lichaam. De meeste vrouwen hoorden deze liedjes voor het eerst, wat af en toe een blosje

DE MEESTE VROUWEN HOORDEN DEZE LIEDJES VOOR HET EERST, WAT AF EN TOE EEN BLOSJE OPLEVERDE...

opleverde maar in deze geëmancipeerde maatschappij moet dat kunnen. Vrijheid van meningsuiting, toch?
Rond 23:15 uur werd er met een paar veteranen opgeruimd zodat De Brug spic en span achterbleef met het vooruitzicht dat er in de eerste helft van september 2019 een volgende reünie zal plaats vinden. De Commander in Chief is dan wederom de adjudant buiten dienst der aller jezus oudste categorie Matje van de Laar. ‖

Gezellig samenzijn met barbecue

MAGAZINE REGIMENT GENIETROEPEN

GENIST

09.1